

Domes vadību vēl neievēl

Tikko beidzies deputātu pirmais balsojums par Kuldīgas novada domes jauno vadību. Bijētenus savāc Dzintars Vērenieks. Attēla centrā – amata kandidāte Inese Astaševska no partijas *Kuldīgas novadam*.

Mirkļis pēc otrā balsojuma. Otrā no labās – Kristīna Ansons, domes priekšsēdes kandidāte no Nacionālās apvienības.

Balsojot divreiz, vakar sasauktajā ārkārtas sēdē ievēlēt Kuldīgas novada domes vadību deputātiem vēl neizdevās. Balsis par divām kandidātēm sadalījās līdzīgi – 7:7.

Partija *Kuldīgas novadam* atbalstīja Inesi Astaševsku, bet Zaļo un zemnieku savienības, Nacionālās apvienības (NA) un Konservatīvās partijas deputāti atbalstīja Kristīnu Ansoni no NA. Lai kļūtu par novada vadītāju, vajadzēja vismaz astoņas balsis. *Kuldīgas novadam* domē arī ir astoņas vietas, taču sēdē piedalījās 14 deputāti, jo Nellija Kleinberga, kura ievēlēta no šīs partijas saraksta, slimības dēļ nepiedalījās. *Kurzemniekam* telefonsarunā deputāte

un arī līdzšinējā domes priekšsēdes vietniece sacīja, ka vajadzīga vismaz nedēļa, lai atveseļotos.

I.Astaševsku priekšsēdes amatam izvirzīja deputāte Baiba Mikāla, sakot, ka viņa ir jauna, jaudīga, spēcīga līdere ar skatu uz rītdienu, trīs bērnu māmiņa. Savukārt Raits Valters izvirzīja K.Ansoni, sakot, ka arī viņa ir trīs bērnu māmiņa un vajag, lai konkurence būtu godīga.

Starp abiem balsojumiem kandidā-

tēm tika dots vārds īsi izstāstīt savu redzējumu, kāpēc lai balsotu par viņām. Taču tas neko nemainīja.

Kad tiks sasaukta nākamā domes sēde, tas atkarīgs no deputātiem un priekšsēdes vietnieka, komentē administratīvās nodaļas vadītāja Inese Ozola. Bet tikmēr domi vadīs vietnieks Artis Roberts.

Inta Jansone, Daiga Bitiniece
Lailas Liepiņas foto

Personība. Kuldīgas mūzikas skolas jaunā direktore **Andra Zvejniece:** „Mēs katrs varam visu. Tikai jābūt īstajā vietā ar īstajiem cilvēkiem, kuri var iedot zināšanas un prasmes.” ➔ 8.-9. lpp.

Sētnieks **Aivarš Cirke:** „Ielas arī vajag mācēt tīrīt.” ➔ 10. lpp.

Vārmes **Bētās** dzimtas darbu turpina **Karlīna Pileniece.**

Kuri padomju režīmu slavinošie **objekti tiks nojaukti.** ➔ 4. lpp.

Volejboliste **Anija Jurdža** spēlē Ungārijā. ➔ 12.-13. lpp.

Otrdien, 8. novembrī:

- Pētām mājokļu tirgu pilsētā.
- Frizieris Daniils no Ukrainas.
- Kas jauns Gudeniekos.
- Rudens mode ielās.
- Vai telefonā visa dzīve?

REDZĒJUMS

Kādai savvērestībai ticat jūs?

Daiga Bitiniece

Vai pastāv Pasaules valdība – slepena organizācija vai cilvēku grupa, kurai ir ietekme uz visiem procesiem un kas kontrolē daudzu valstu valdību darbu? Septembrī apstiprinot atbildējuši 53% aptaujāto. Tikai 27% uzskata, ka tādas nav. Un 20% atbildējuši, ka grūti pateikt. Tādi ir rezultāti vienā no pēdējām SKDS aptaujām.

Komentāros zem šīs ziņas lasu neticību datiem, kā arī dažādus jokus, tai skaitā tādu, lai tie, kuri šādai savvērestībai tic, pamēģina noorganizēt vienu atbildīgu projektu vai kaut vai lai panāk vienošanos par savas daudzdzīvokļu mājas siltināšanu.

„Biežāk šaubas novērojamas tajā laikā, kad sabiedrībā parādās kāds neizpētīts fenomens.”

Savvērestības teorijas ir senas un dažādas – gan zināmākas, gan mazāk populāras, taču šis pētījums Latvijā nūdien pārsteidz. Pieļauju, ka tas ir arī Covid-19 dēļ. Rīgas Stradiņa universitātes psihoterapeits un psihiatrs, medicīnas doktors Artūrs Utināns atzīst, ka savvērestības teoriju vienmēr ir bijis daudz un tās kļūst pamanāmākas tad, kad cilvēki pie valdīšanas aktīvi popularizē kādu vēstījumu. Īpaši spilgti tas izpaudās kovida laikā, kad, jo vairāk valdība un citas valsts institūcijas mudināja izsargāties un vakcinēties, jo vairāk radās dažādas savvērestības teorijas, kas pauda ciešu pretestību.

Savukārt dezinformācijas pētnieks, kritiskās domāšanas pasniedzējs Mārtiņš Hiršs atzinis, ka faktus par vīrusu apšaubīja un joprojām apšaubā visdažādākās sabiedrības grupas, arī izglītoti cilvēki. Un tas esot tāpēc, ka,

tik daudz parādoties nepatiesai informācijai, kas internetā izplatās zibenīgi, vien retais nesāk faktus apšaubīt. Un loģiski: šaubas novērojamas tajā laikā, kad sabiedrībā parādās kāds neizpētīts fenomens.

Diemžēl visbiežāk cilvēkiem nepietiek ne ar vienkāršiem, ne zinātniski sarežģītiem skaidrojumiem. Savvērestību piekritēji atzīst tikai pasaules skatījumu *melns vai balts*, atzinis pētnieks.

Dažas konspirācijas teorijas bija absurdas un pat smieklīgas. Piemēram, ka vakcinēšana nepieciešama tāpēc, lai visus čipētu un pēc tam kontrolētu. Bija arī pieņēmums, ka mūsu pašu valdība cenšas ierobežot iedzīvotāju brīvību, tāpēc noteica ierobežojumus (nevis tāpēc, lai apturētu kovida izplatību, mazinātu saslimšanu un miršanu). Vēl bija teorija, ka pie vīrusa izplatības vainojamas Amerikas Savienotās Valstis. Starp citu, tagad tāda teorija kļūst par Krievijas karu Ukrainā – ka to arī izraisījušas ASV.

A. Utināns arī norādījis, ka savvērestības idejas rotē savā burbulī un veicina pārliecību, ka savējiem taisnība, bet informācija no citām grupām ir melīga. Un visbiežāk cilvēki tam notic, ja tās pauž savas tautības, reliģijas, sociālā slāņa pārstāvji. Statistika rāda, ka vairāk tām tic cilvēki ar mazāku izglītību, taču, kā norāda pētnieki, gadās, ka teorijas izplata arī pa kādam universitātes profesoram. Interesanti, ka cilvēki jau savā būtībā ir vairāk vai mazāk aizdomīgi, piemēram, pret to, ka var tikt apkrāpti (biznesā, veikalā, citur). A. Utināns secina: var teikt, ka savvērestības teoriju rašanās un dzīves cikls ir krāpniecības aizdomu ekstrēmākā izpausme.

Šovasar Vidzemes augstskolas docente Solvita Denisa-Liepniece laidusi klajā bērnu grāmatu *Savvērestības teorija*. Cerams, tā noderēs, lai vecāki ar mazajiem lasītājiem var sarunāties par to, kā rodas maldi, bailes un panika, kā tos atpazīt un stāties pretī.

MANUPRĀT

Zvērēt vai solīt?

Otrdien darbu sāka jaunievēlētie 14. Saeimas deputāti, un viens no uzdevumiem bija svinīgā solījuma došana. Nekā sarežģīta – to vienu teikumu ar 40 vārdiem noteiktā secībā jebkurš sākumskolēns mēneša laikā (vēlēšanas bija 1. oktobrī) noteikti spētu iemācīties no galvas. Mainīt neko nedrīkst, vienīgi izvēlēties: zvērēt vai svinīgi solīt. Šāds grozījums Satversmes 18. pantā ieviests pirms 20 gadiem, ņemot vērā citu valstu praksi un reliģiskus apsvērumus. Kā zināms, zvērests ir mūžsena modelis uzticības solīšanai. Ticīgajiem ir svarīgi, kam zvērēt: Dievam, dieviem, karalim, tautai... Jēdziens *svinīgais so-*

lījums dod plašākas iespējas. Taču šis aspekts jaunās Saeimas darba kārtību neiztraucēja. Izskatījās, ka vairumam parlamentāriešu nešķiet būtiski zvērēt vai solīt. Kā teica Ramona Petraviča, pirms četriem gadiem viņa esot zvērējusi, tagad pārmaiņu labad nolēmusi solīt. Protams, kāda atšķirība! Ka tik tas panīš tiek pareizi norunāts, jo par neprecizitāti solījums jāatkārto. Interesanti, ka tā gadījās pieredzējušajam deputātam Raivim Dzintaram, kurš Saeimā ievēlēts ceturto reizi. Varbūt neprecīzi bija arī tie, kuri norunāja latgaliešu dialektā, – vai mēs to zinām?

Daina Tāfelberga

TRĪS PAR VIENU

Ņemot vērā straujo cenu kāpumu ļoti daudzās jomās un apkures sezonas sākumu, vaicājam uzņēmējiem, kā tas ietekmē viņu darbību.

Kā jūsu darbu ietekmē sadārdzinājums?

TĀ IR ĶĒDĪTE

1. Klāvs Šlakorcins, Kuldīgas SIA *Capulus Terra* (kafijas grauzdētavas *Curonio*) līdzīpašnieks:

– Principā sadārdzinās viss. Un tas nav tikai Latvijas mērogā – inflācija ir pasaules mērogā. Izejmateriālu – zaļās kafijas pupiņas – mēs iepirkam dažādās valstīs. Tā ir ķēdīte, un sadārdzinājums sākas jau tur. Tad vēl ir atvešana, iepakojums, apstrāde, pārstrāde. Visas cenas aug uz augšu. Kafijas grauzdēšanai ir nepieciešama elektrība, konkrēti mums tās izmaksu pieaugums nav ļoti liels, bet izmaiņas ir. Ņemot vērā šo visu,

bija jāpalielina preču cena arī pašiem. Pagaidām pieprasījums tamdēļ nav mazinājies. Arī ražošanas apjoms nav mazinājies – tas ir aptuveni tāds pats kā pagājušajā gadā. Grūti pateikt, kā būs tālāk. Tas jau atkarīgs ne tikai no mums, bet arī no pirktpējas. Viens pārbaudījums jau bija, kad sākās kovids. Kafējnicas aizvērās, līdz ar to kafiju tās nepasūtīja. Šobrīd saskaramies ar to, ka mēdz kavēties maksājumi, jo citiem ir problēmas ar naudu, un tas nedaudz ietekmē arī mūsu uzņēmējdarbību.

CENŠAS TAUPĪT VISUR, KUR VAR

2. Jolanta Krūmkalne, apģērbu šūšanas uzņēmuma *Kuldīgas tekstils* direktore:

– Dārgāks ir kļuvis viss: elektrība, izejmateriāli. Visas pamatlietas, kas mums nepieciešamas, lai produkciju novestu līdz galam, ir ļoti sadārdzinājušās. Kaut vai tās pašas šūšanas adatas, visi iepakojšanas materiāli. Pirms ražošanas audumus apstrādājam, mazgājam – tā tad vajadzīgs ūdens, kas arī tagad kļuvis dārgs. Lai mazinātu elektrības patēriņu, esam nomainījuši lampas, lai tās būtu energoefektīvas. Kilovatus esam iekonomējuši daudz, bet elektroenerģijas cena jau ir augusi ļoti. *Kuldīgas tekstilam* ir filiāles citās pilsētās, tāpēc mums ir savs transports,

lai piegādātu tur produkciju. Ar šībrīža degvielas cenu ļoti cītīgi plānojam, lai loģistika būtu tāda, ka mēs nekur lieki neaizkavētos, lai nekādi likumi netiktu braukti. Par to visu ļoti jādodomā. Cenšamies iekonomēt, kur varam.

Esam runājuši ar pasūtītājiem par iespējamo cenu palielināšanu mūsu produkcijai. Ir tādi, kuri saka: ja cena tiks pacelta, viņi meklēs citus uzņēmumus, kuri varētu saražot lētāk. Tomēr es negribu būt ļoti pesimistiska – cerēsim, ka būs labi. Tagad vienkārši jāgaida, kā situācija mainīsies jaunajā gadā. Pašlaik ražošanas apjoms ir liels – darbs mums ir vismaz nākamajam pusgadam, un cerēsim, ka būs arī ilgākam laikam.

JĀNOVĒRTĒ TAS, KAS IR

3. Liēna Norvaiša, friziere, individuālā darba veicēja frizētavā *Liēna Skrundā*:

– Dārgāka ir apkure, arī kosmētika, ko izmantoju kā friziere. Atnāk paziņojumi, ka vienam cenas pieaugums ir 10%, citam – 15%. Viss dārgāk ir visiem, un, protams, jāceļ cena, arī man. Nav jau variantu. Tad darbība būtu jāpārtrauc un jāiet darīt kaut ko citu. Paceļot pakalpojumu cenu, klientu loks man nav sarucis, taču sarūk apgrozījums tāpēc, ka cilvēki ir taupīgāki – viņi uz frizētavu nāk retāk. Agrāk sievietes mierīgi nāca reizi mēnesī, gribēja, lai matus gan nogriež, gan krāso, un tas viņai sagādāja prieku, bet tagad nāk varbūt reizi divos mēnešos, jo tā viņa ietaupa. Agrāk bija arī tādi cilvēki, kas nāca veidot frizūru pie katras izdevības, uz ikvienu ballīti, taču tagad nāk drīzāk tikai tad, kad mati jānogriež, jo tie atauguši. Tagad daudz mazāk cilvēku grib, lai izveido īpašas pasākumu frizūras.

Viņi vairs netērē naudu dārgām lietām.

Vienlaikus frizieriem klientu loks pat paplašinās, jo ir tādi saloni, kas diemžēl aizvērušies. Nesen Liepājā gāju pa ielu, kurā bija man zināmas frizētavas, un nācās secināt, ka divās vietās to vairs nav. Man vieglāk tāpēc, ka ir drošība par to, ka neviens nevar izlikt no darba telpām, ja, piemēram, būtu dārga īre, ko es nevarētu samaksāt, jo telpas, kurās strādāju, pieder vīram. Tāpēc es tomēr strādāju mierīgi.

Ja Skrundā atnāktu jauns frizieris pēc skolas beigšanas, viņam tagad iesākt strādāt būtu ļoti grūti. Tie, kam ir pieredze un klientu loks, jau izdzīvos, varbūt tikai peļnīs mazāk. Es cenu paceļu, bet alga, ko saņemu, vienalga iznāk mazāka nekā agrāk, jo izdevumi to pieaugumu apēd. Taču citiem šajā brīdī darba nav vispār, jo kaut kas jūk un brūk. Tāpēc jānovērtē tas, kas ir, un jāstrādā.

Līga Gabrāne

Par svarīgo ziņojiet vai
jautājiet *Kurzemniekam*
pa tālr. **63350568!**

Ja pamanāt ko
interesantu, nofotografējiet un sūtiet:
redakcija@kurzemnieks.lv!

MĒS PAR TO RAKSTĪJĀM

Varēs braukt un stāvēt likumīgi

Beidzot iekustējies gadiem sasāpējušais jautājums par automašīnu novietošanu Kuldīgā t.s. Gotlība sētā (1905. gada parka malā pie Baznīcas ielas) – dzirdīgas ausis rastas pašvaldības transporta komisijā, kas no satiksmes organizācijas aspekta par labu atzinusi domu izveidot iebrauktuvi citā vietā.

Vītoli aiz Baznīcas ielas 12. nama jau nozāģēti. Šo vietu iekārtojot, iebraukt un novietot automašīnas pagalmā būs likumīgi, turklāt neaizskarot cieņu pret revolucionāru piemiņas vietu Gotlība sētā.

SENA VĒSTURE

Problēma radusies jau ļoti sen, tā samilzusi, palielinoties automašīnu skaitam un samazinoties stāvvietām Kuldīgas vēsturiskajā centrā. Arī *Kurzemnieks* par to rakstījis vairākkārt. Dažbrīd strīds uzjundījis vēstures interpretācijas dēļ, jo par piemiņas vietas nozīmi ir atšķirīgi uzskati. Tēlnieces Līvijas Rezevskas veidotā siena ierīkota 70. gadu vidū, lai pieminētu šeit kritušos revolucionārus, kuri cīnījās par padomju varu. Dažbrīd pieminēklis un apkārtnē bijusi atstāta novārtā un ļoti nekopta, arī par to iedzīvotāji sūdzējušies.

Lai vai kā, pašvaldība piekritusi sabiedrības pārstāvjiem, ka automašīnām tur tomēr nevaradzētu braukt, un pēc transporta komisijas lēmuma pirms diviem gadiem starp Baznīcas ielas 12. un 14. namu tika ierīkota zīme *Gājēju/velosipēdistu ceļš*. Kādu laiku tā tika ievērota, bet tad Gotlība sētā automašīnas atkal parādījās, uzjundot jaunu kaislību vilni un nu jau sagādājot lieku darbu pašvaldības policijai. Zīmes neievērošana bija likumpārkāpums, uzrakstīti neskaitāmi soda protokoli, notikušas pārrunas ar autovadītājiem, vienlaikus kārtībsargi bijuši saprotoši – iedzīvotājiem ir ārkārtīgi maz iespēju atstāt savu auto mājas tuvumā, īpaši laikā, kad daļēji slēgti stāvlaukumi pie *Benu aptiekas* un *Metropoles*. Pirms dažiem mēnešiem domei uzrakstīta izmisuma vēstule.

TE ĻAUS, TE LIEGTS

Iedzīvotāju pārstāve Gunta Laizāne pastāstīja, ka pagalmā automašīnas novieto pieci seši pašu cilvēki, bet vietas pietiktu pat desmit. Tās tiek liktas pretējā pusē, nevis pie piemiņas sētas. Dažkārt iemaldās arī sveši, bet ne tūristi, jo tie ceļa zīmes parasti ievēro. Lielo pasākumu un tirgu laikā gan pagalmā automašīnu pilns. „Visādi mums gājis – te ļaus stāvēt, te atkal liegts. Vēsturiski tas ir bijis šo abu māju pagalmā, bet tad parku pārveidoja. Tagadējā pašvaldība jau

nav atbildīga par to, kas noticis 70. gados. Taču risinājums jāatrod. Mēs respektējam upuru piemiņu – mūsējie tur mašīnas nekad neliek. Tāpat ievērojam, ka priekšroka ir gājējiem, kas iet pa šo celiņu. Nav jau tā, ka mēs gribētu piebraukt tieši pie durvīm, bet šajā pusē stāvvietu maz, un tās pārsvarā aizņemtas. Dažkārt tiešām pie mājas jāpiebrauc tuvāk, lai kaut ko atvestu. Ir gadījies neskaitāmas reizes riņķot pa kvartālu, vēl vairāk kopš tā brīža, kad Baznīcas iela kļuva vienvirziena.”

KUSTĪBA TUR REGULĀRA

Izeja ir iebraukt no sānu ceļa starp 10. un 12. namu, atbrīvojot vietu no kokiem un sakārtojot tā, lai var tikt uz pagalmu. Kustība pa šo ceļu notiek, jo tas ved uz vairāku Liepājas ielas dzīvojamo namu, iestāžu un uzņēmumu pagalmiem, tai skaitā Valsts probācijas dienestu, veikaliem, kafējnīcu *Stender's* un viesnīcu *Sīmanis*. Pie iebrauktuves ir zīme *Braukt aizliegts!*, bet iespējams, ka iebrauc arī kāds, kas tur nedzīvo, nestrādā vai neved kravu, jo no Liepājas ielas citādi ar mašīnu piekļūt nevar. Vienlaikus ar iebrauktuvi varētu padomāt arī par ietvi. G.Laizāne gan norādīja, ka gājēji tur staigā maz – tie pārsvarā iet pa parka bruģētajiem celiņiem.

VARBŪT SAŅEMSIES KAM LIELĀKAM

Transporta komisija šādu rīcību akceptēja. „Ja iedzīvotāji vienojas, nomā no pašvaldības zemi, nobruģē pagalmu un norobežo piemiņas vietu ar puķu podiem vai citiem elementiem, tad domes ziņā paliek tikai kopējā iebrauktuve,” teica komisijas priekšsēdis Viktors Gotfrīdsons.

Viņš arī norādīja uz 14. nama nesakoptību: pamati brūk, citas tik degradējošas ēkas centrā nav. Turklāt daļa nama pieder būvuzņēmējam. Tad varbūt kopā varētu saņemties gan pagalma labiekārtošanai, gan citam lielākam darbam.

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai svinējāt Helovīnu? Ko par šo tradīciju domājat?

Beate Vītoliņa, strādā uzņēmumā *MBS*:

– Nebiju mājās, tāpēc nezinu, vai kāds svinētājs nāca ciemos. Man nekādu pretenziju nav. Šogad pie māsas ar bērniem divus ķirbjus izgrebām. Labi, ka tādi svētki ir, – bērniem prieks. Kad biju maza, pati gāju un arī saviem bērniem, kad paaugsties, ļāvu pārgērbties, iet prasīt konfektes – neko sliktu tur neredzu. Godīgi sakot, īsti nezinu, kas tas Helovīns tāds ir, zinu, ka ienācis no Amerikas. Latviešiem tuvāka tradīcija ir ķekatas, taču tās iet ziemā. To gan nekad neesmu darījusi.

Inna Zalenskaite, kuldīdzniecē:

– Nesvinējām, jo esam apslimuši. Helovīnos bērni pie durvīm bungājās, bet nevērām vaļā, lai kādu neaplipinātu. Neko sliktu nedomāju. Kāpēc gan ne? Ja patīk, lai svin! Citus gadus arī mani bērni mēdza pārgērbties, dodoties uz bērnudārzu. Manā laikā, mazi būdami, gājām ķekatas pie kaimiņiem pēc konfektēm, runājot dzejoļus un dziedot dziesmas. Maskas arī tad bija visādas – bijām velni, burvji, pārsvarā mistiskas un ļaunas būtnes. Helovīns, šķiet, diži neatšķiras, taču īsti nemaz nezinu, kas tas tāds ir. Kāds tādu izdomājis, un tas aizgājis tautā. Labāk tomēr svinēt latviešu svētkus. Šogad veikalos varēja nopirkt Helovīna maskas. Briesmīgas jau tās ir – gribētu ko citādāku, ko gaišāku. Velns tomēr ir biedējošs – mazi bērni, tādu ieraugot, sāk raudāt. Mana meita, domāju, gribētu būt princese, nevis velns. Dzīve jau tā nav tik rožaina, vismaz uz Helovīnu vajadzētu ko krāsainu, ne tumšu.

Juris Driķis, vairumtirdzniecības pārstāvis:

– Paši atturamies svinēt. Nevieni arī nav nācis pēc konfektēm. Taču *pret* neesmu – atbalstu jauniešus, kuri svin. Pats gan tādā kostīmā apkārt neskrietu. Ķirbjus esam grebuši, bet neizdevās nopirkt pietiekami lielu. Labas maskas veikalos nevar nopirkt, ja salīdzina ar Venēcijas karnevālu. Tur izvēle ir plaša, jo viņi paši tās taisa. Šeit lielākā izvēle ir internetveikalos, taču pārsvarā visas vienā izmērā. Veikalos manīti vien velni un raganas. Gribētu kādus multēņu varoņus vai tēlus no videospēlēm: no *Diablo* sērijām, kādu Halku vai varoni no Adamsu ģimenītes. Pirms kādiem desmit gadiem, kad Helovīns pie mums tikko bija atnācis, arī paši gājām. Tad cilvēki bija atsaucīgāki.

Ausma Ozolniece, pensionāre:

– Vai mums pašiem svētku trūkst? Helovīns ir svešzemju svētki. Mani nemaz neinteresē, kāpēc un kā tos svin citur. Nevieni bērns ar masku pie durvīm nestāvēja. Ja būtu bijis, es apdomātu. Ķekatas esmu gājusi ļoti sen. Neesmu *pret* Helovīna maskām, ja vien nav stipri atbaidošas. Bet pārsvarā jau ir tieši tādas – tā laikam ir šo svētku būtība.

Juris un Aiga Zīveri, kuldīdznieki:

– Nav nekādu emociju. Dzīvojam nostāk no pilsētas centra, tāpēc šos svētkus neizjūtam. Pirms četriem gadiem kaimiņu bērni atnāca maskās – sameklējām kādus nostāvējušos čipsus un iedevām. Māju neviens apmētājis nav, taču, ja būtu, mestu prefī. Par maskām veikalos neko nezīnām. Ķekatas esam gājuši Ziemassvētkos, kad bijām mazi. Helovīns nāk no ārzemēm – tie nav mūsu svētki. To sauc par Visu svēto nakti, vairāk gan neko nezinu.

Matīss Uplejs, uzņēmējs:

– Īpaši nesvinam. Ciemos neviens neatnāca. Mums ir durvju kods, tāpēc neviens nevar atnākt. Arī citus gadus neviens nav nācis. Taču konfektes mājās vienmēr ir. Ķirbjus negrebām, varbūt nākamgad. Lielu uzmanību nepievēršam, taču *pret* arī neesam. Katri svētki jāsvin, ja ir vēlme. Vienu bērnu maskā uz ielas redzēju. Maskas veikalos ievērojis neesmu. Ja tādu gribētu, palūgtu draudzenei – viņa pati taisa, pārdod pārsvarā dzīvnieku maskas, sūtīt uz visādām pasaules vietām.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

* Helovīns (angļu val. *Halloween*) ir Visu svēto dienas vakars, ko 31. oktobrī svin, pārgērbjoties par dažādiem tēliem, staigājot no mājas uz māju un prasot saldumus. Lai aizbiedētu ļaunos garus, pie durvīm tiek nolikti izgrebti, izgaismoti ķirbji. Šos svētkus svin vairākās valstīs, taču globalizācijas dēļ šeit tie ienākuši no Amerikas. Vēl pirms mūsu ēras tradīciju sākuši ķelti un balti, tā iezīmējot tumsas iestāšanos.

Zemessargi trenēsies Īvandē

Rīt, 5. novembrī, Īvandē pagastā notiks Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona plānveida mācības.

Tās notiks ar Kuldīgas novada pašvaldību un Latvijas Valsts mežiem saskaņotās teritorijās. Mācību uzdevumi tiks izpildīti diennakts gaišajā laikā, izmantoti kaujas imitācijas līdzekļi, kas rada īslaicīgu troksni, bet nekādi neapdraud cilvēku veselību vai dzīvību. Īvandē zemessargi ar dažādu militāro transportu īslaicīgi brauks pa koplietošanas ceļiem, kā arī pa mazākas nozīmes ceļiem, satiksmi netraucējot.

Nacionālie bruņotie spēki aicina iedzīvotājus pret aktivitātēm valsts aizsardzības spēju stiprināšanai izturēties ar sapratni.

Nojauks padomju režīmu slavinošos objektus

Nosaukti tie padomju periodu slavinošie objekti, kas jānojauc Kuldīgas novadā.

Finanšu komiteja izskatījusi īpašas komisijas paveikto. Tā vērtējusi, kuri pieminekļi atbilst likumam *Par padomju un nacistisko režīmu slavinošu objektu eksponēšanas aizliegumu un objektu demontāžu Latvijas Republikas teritorijā*. Lai darbu paveiktu pilnvērtīgi, komisija vairākkārt sazinājusies ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi un Latvijas Okupācijas muzeju. Objektus var nojaukt attiecīgā pagasta pārvalde vai SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*.

Pārvalde norādījusi, ka piemiņas plāksne Eduardam Berkļavam Kurmāles pagastā šim likumam neatbilst. Arī komisija uzskata, ka šo plāksni ņemt nevajag.

Pēc Ministru kabineta 14. jūlija noteikumiem Kuldīgas novadā jādemontē šādi objekti:

- piemiņas akmeņi padomju izlūkiem Almālē;
- piemiņas akmeņi nezināmam cīnītājam Gudeniekos;
- piemiņas akmeņi partizānu vienībai Gudeniekos;
- piemiņas akmeņi Rendas pagasta Ozolos ceļa labajā pusē starp muižu un jaunceltnēm.

Pēc konsultācijām ar minētajām iestādēm ieteikts nojaukt arī šādus objektus:

- pieminekli Alsungas skolas absolventiem, kas cīnījies Lielajā Tēvijas karā un SAP vienībās Kuldīgas rajonā;
- piemiņas plāksni Taurijas Padomju Republikas Tautas komisāru padomes priekšsēdim Jānim Šeptem Kuldīgā, Baznīcas ielā 10;
- piemiņas plāksni Komunistiskās partijas manifesta tulkotājiem latviešu valodā Kuldīgā, Liepājas ielā 31;
- piemiņas plāksni Padomju Krievijas bruņoto spēku virspavēlniekam Jukumam Vācietim Kuldīgā, Ventspils ielā 16;
- pieminekli Padomju Savienības varonim jefreitoram Pēterim Kuprijanovam Nīkrācē;
- skulptūru ar postamentu piemiņas vietā Jurim Mežiņam Raņķos;
- plāksni Raņķos no pieminekļa padomju karavīriem, kritušiem Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. gadā;
- piemiņas vietu Eduardam Upeslejam Alsungā;
- piemiņas akmeņi Arvidam Zilem Gudeniekos;
- piemiņas akmeņi cīņās par padomju varu kritušajiem Basu ciema iedzīvotājiem;
- piemiņas plāksni Kuldīgas revolucionārajai kara komitejai Kuldīgā, Kalna ielā 25;
- piemiņas plāksni landesvēra upurim 1919. gadā Kuldīgā, Baznīcas ielā 14;
- piemiņas plāksni Latvijas sociāldemokrātu Kurzemes organizācijas 2. konferencei Kuldīgā, Ventspils ielā 43;
- pieminekli par padomju varu kritušajiem snēpelniekam;
- pieminekli revolucionāram Pēterim Sokolovskim Snēpelē.

Inta Jansone

Arodbiedrība svin Skolotāju dienu

Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības Kuldīgas novada organizācija kuplā pulkā un sirsnīgā gaisotnē Alsungas kultūras namā nosvinējusi Skolotāju dienu.

Kā stāsta priekšsēde Aiga Šēnberga, pēdējā laikā biedru saime novadā ievērojami kuplinājusies. To veicinājusi cīņa par pedagogu prestižu, streika rīkošana un citas darbības. Pagājis vairāk nekā pusotrs gads kopš novadu reformas, un Kuldīgai pievienojušās arī Skrundas un Alsungas izglītības iestādes. Novada arodbiedrībā reģistrējušies 350 skolu un bērnudārzu darbinieku. Pasākumā piedalījās vairāk nekā simts.

„Alsungā kā jau pie sūtiem atmosfēra brīnīšķīga. Vēl jaukāku to darīja *Suitu sievas, Suitu dūdenieki* un vietējais jaunais mūziķis Jurgis Galiņš, kuram visi

bija gatavi dziedāt līdzi, kā arī *Spēlmaņu kroga* klātie galdi,” piebilst A.Šēnberga. „Pasākumam šoreiz izvēlējamies kādu pievienoto novadu, lai alsundnieki un skrundenieki patiesi justos mūsu saimei piederīgi. Nākamgad tiksimies Skrundā.”

Arī pašvaldības pārstāvji atzinīgi novērtēja tikšanos ārpus novada centra. „Šādu pateicības un atpūtas brīžu skolotājiem nekad nevar būt par daudz,” atzina domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga. „Aiga ir ļoti spēcīga arodbiedrības līdere, un viņas vadībā daudzas lietas darītas veiksmīgi. Pašvaldībai ar arodbiedrību izveidojies labs dialogs, un mūsu skolotāji var justies stabilāk.”

Daina Tāfelberga
Aigas Šēnbergas arhīva foto

Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības Kuldīgas novada organizācijas priekšsēde Aiga Šēnberga.

Kokapstrādes darbnīca strādās

Visu oktobri ceturtdienās un piektdienās Kuldīgas Adatu fabrikā bija atvērta kokapstrādes prototipēšanas darbnīca dažāda vecuma un interešu grupām. Apmeklējums liecina, ka interese ir, tāpēc šī vieta darbosies arī turpmāk.

Kuldīgas mākslinieku rezidences projektu vadītāja Juta Kasakovska stāsta, ka mērķis bijis iepazīstināt sabiedrību ar jaunu prasmju apguves iespējām Adatu fabrikā. Šajā reizē – ar kokapstrādes darbnīcu, ko vada Kristaps Rozītis. Šeit ir firmas *Festool* instrumenti zāģēšanai, frēzēšanai, slīpēšanai, tapu iestrādei, montāžai. Ir arī ēvelsolī, līmspīles un citi darbarīki.

Par prototipēšanas darbnīcu to sauc tāpēc, ka katrs savu ideju var pārvērst taustāmā modelī jeb prototipā, kas ļauj novērtēt izgatavotās lietas izskatu, darbību un lietderību. Priekšzināšanas kokapstrādē nav vajadzīgas, jo mērķis ir vispirms iepazīstināt ar iespējām.

K.Rozītis norāda, ka atvērto durvju dienu apmeklētājiem idejas bijušas dažādas: no nelielas detaļas izgatavošanas vai atjaunošanas ģimenes vajadzībām līdz jaunam ražojumam, ko uzņēmējs ieecerējis laist tirgū. Liela bijusi interese no skolām un profesionālās ievirzes mācību iestādēm: braukuši pagastu skolēni, Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas audzēkņi, nākuši kaimiņi no tehnikuma. Iespējams, kādu jauni darbnīca pamudinās apgūt ar kokapstrādi saistītu profesiju. Tāpat interesentu nav trūcis senioriem, uzņēmējiem un citiem atvēlētajās dienās. Tad cilvēki nākuši lielākoties individuāli. Bijušas arī vairākas ģimenes ar saviem plāniem.

Adatu fabrikas kokapstrādes darbnīcā – tās vadītājs Kristaps Rozītis, Kuldīgas mākslinieku rezidences projektu vadītāja Juta Kasakovska un rīdziniece Diāna Auzāne.

Rīdziniece Diāna Auzāne izmantojusi abas visiem interesentiem paredzētās dienas. Viņa daļēji dzīvo Sabilē – tas nav tālu no Kuldīgas. Diāna strādā par ekonomisti, bet vaļsbrīžos arī mūziģlītības programmas kurssos mācās darboties ar koku. Sociālajos tīklos uzzinot par nodarbībām Adatu fabrikā, nolēmusi braukt šurp, līdz ņemot dažus vecus krēslus, ko restaurēt. D.Auzāne atzinīgi novērtē gan te iegūtās prasmes, gan iespēju bez maksas izmantot instrumentus. „Man patīk restaurēt, un tās vecās mēbeles kaut kā mani atrod,” viņa

saka. „Priekšzināšanu nebija, tik vien, cik kurssospēju iemācīties noslīpēt virsmu. Jāiegādājas instrumenti pašai, un tad varēs strādāt mājās.”

Vienā Kuldīgas vecās slimnīcas ēkā šoruden jaunā veidolā atdzimis Adatu fabrika arī turpmāk gaidīs interesentus dažādās jomās, tai skaitā kokapstrādes darbnīcā, piebilst J.Kasakovska. Instrumenti un speciālista padomi tāpat kā atvērto durvju dienās būs bez maksas. Līdzī jāņem savs materiāls.

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

POLICIJAS ZIŅAS

Bargs sods par negadījuma vietas atstāšanu

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šērņova.

No 27. oktobra līdz 2. novembrim Kuldīgas iecirknī sākti astoņi administratīvā pārkāpuma procesi, notikuši 12 ceļu satiksmes negadījumi, galvenokārt uzbraucot meža dzīvniekam.

29. oktobrī policija saņēmusi informāciju par Kuldīgas apvedceļā

avarejušu automašīnu: *Mercedes Benz* uzbraukusi šķērslim, to sabojājot. Vadītāja notikuma vietu pametusi, bet policija vēlāk negadījuma izraisītāju sameklējusi. Sieviete skaidrojusi, ka krustojumā neesot izvēlējusies pareizu ātrumu, novirzījusi no ceļa un uzbraukusi zīmei. Viņa arī atzinās, ka pirms tam lietojusi alkoholu. Pēc negadījuma ar *stopiem* devusies uz

dzīvesvietu Tukumā. Sākti divi administratīvā pārkāpuma procesi: viens – par negadījuma izraisīšanu, otrs – par vietas pamešanu, nepaziņojot policijai. Par to paredzēts 70–700 eiro sods, kā arī vadīšanas tiesību aizliegums no trim mēnešiem līdz diviem gadiem. Sieviete noteikts bargākais sods: 700 eiro un uz diviem gadiem atņemtas tiesības.

Pierakstījusi Daina Tāfelberga

Attīstībai redz trīs virzienus

Karlīna Pileniece Vārmes Bētās saimnieko kopš 2018. gada, kad vadības grožus viņai uzticēja ilggadējais lauksaimnieks, vectēvs Ilmārs Pilenieks. Jaunā īpašniece attīstībai redz trīs virzienus: graudkopību, piena un gaļas lopkopību.

NEVARĒJA PATEIKT NĒ

„2018. gads *Bētām* bija pārmaiņu gads. Studēju Latvijas Lauksaimniecības universitātē un sāku prakti ģimenes saimniecībā. Vienu dienu no opja saņēmu zvanu: „Tev rīt jābūt pie manis un jāpārņem saimniecība.” Rit ceturtais gads, kopš *Bētās* saimniekoju. Pusotru gadu darbojāties kopā. Bet nu jau trīs gadus man ar visu jātiek galā pašai. Tas bija un aizvien ir liels pārbaudījums.”

Uz jautājumu, kādēļ vectēvs uzticējās saimniecību vadīt tieši viņai, Karlīna saka: „No sākuma opis piedāvāja tētīm. Viņš atteicās, bet piekrita palīdzēt, ja vadību pārņemšu es. Kopā dažādām paudzēm ne pavisam nav viegli. Bija daudz pārrunu un strīdu, bet beigās visu nokārtojām.”

Šodien Karlīnai palīdz visa ģimene: tētis Ģirts, brālis Rihards, mamma Inga un oma Dace. „Liels atspaidis ikdienas darbos ir stiprā un uzticamā darbinieku komanda. Bez viņiem mēs noteikti nebūtu tikuši tur, kur esam. No jauna ir iesaistīts agronoms, lopkopība – pārraugi. Paldies arī radiem, draugiem, paziņām, kuri palīdzējuši grūtos brīžos! Pa visiem cenšamies attīstīties. Kopā esam septiņu līdz desmit cilvēku komanda. Vairāk palīgu ir vasarā un ražas novākšanas laikā.”

LABĀKAM REZULTĀTAM JĀRISKĒ

Karlīna sākusi studijas Lauksaimniecības universitātē, bet, kad opis aizgājis mūžībā, mācības atlikusi un sākusi darbu *Bētās*. Viņa atzīst, ka joprojām bail par katru soli: „Laikam tomēr lielākās zināšanas var iegūt strādājot, pašai ejot visam cauri. Praktiskās lietas skolā neiegūsi. Ir bijušas kļūdas, kas maksājušas dārgi. Bet, ja neko nedarīsi, neko arī neiemācīsies. Ir jāriskē.”

Esmu ļoti riskējusi. Agronoms ir sacījis: viņu pārsteidzis tas, kā svarīgos brīžos nostrādā mana intuīcija, piemēram, par biržas cenām graudkopībā. Šogad intuīcija nostrādāja ļoti labi, lai gan graudu raža mūsu pusē ziemēļ nebija

Karlīnai Pileniecei darbs ģimenes saimniecībā *Bētās* patīk. „Protams, ir arī grūti brīži, kad rokas nolaižas, bet tie ātri pāriet. Saimniekošana laukos ir nevis darbs, bet gan dzīvesveids.”

tāda, kādu gaidījām. Lauki bija skaisti, bet birums ne tāds, kādu plānojām. Attīstības fāzēs to ietekmēja nelabvēlīgie laika apstākļi.”

VISAM ATRASTS NOIETS

„Agrāk mums vairāk bija gaļas un piena lopī, bet tagad primārā ir graudkopība,” skaidro K.Pileniece. *Bētas* darbojas 550 hektāros: kādi 320 atvēlēti graudaugiem, pārējie – ganībām un zālājiem. Saimniecībā ir ap 70 slaucamām govīm, 50 gaļas liellopiem un 70 ataudzējamiem teliņiem.

„Pienu nododam pārstrādes uzņēmumam. Graudus dodam prom uzreiz pēc kulšanas, jo kaltes pagaidām pašiem nav. Sadarbojamies ar vairākiem uzpircējiem, no kuriem arī iegādājami minerālmēsli un augu aizsardzības līdzekļus. Gaļas liellopus dodam izsoļu namam vai brāķējamam vedam uz kautuvi,” skaidro K.Pileniece.

Plānots modernizēt piena lopkopību: „Tagad te ir piesietā lopu turēšana, bet plānojam pāriet uz nepiesieto un slaukšanu robotizēt. Vispirms jāstabilizējas. Agrāk saimniecība bija liela, tagad platība samazinājusies. Lielāku arī nevēlos – gribu vidēji lielu, rentablu saimniecību. Cenšamies startēt Lauku atbalsta dienesta projektu konkursos. Tehnika nolietojusies – mēģinām atjaunot. Nākamgad lauksaimniekiem būs lielas pārmaiņas saistībā ar Eiropas atbalstu – noteikumi, kontrole būs stingrāka. Uzmaniģi jāseko

līdzī visām nozares prasībām.”

Tāpat kā citās nozarēs, arī te izjūt pasaulē notiekošo: ekonomisko krīzi, sekas Krievijas karam Ukrainā. „Minerālmēsliem cena uzkāpusi četras vai pat piecas reizes. Iegādājamiem jaunu izkļiedētāju, lai var saimniekot ekonomiskāk. Kā jau visiem, arī mums degvielas cenas pieaugums ietekmē it visus procesus. Cenu kāpuma dēļ šis un nākamais ir un būs pārbaudījums un lielu pārmaiņu gads.”

Vēl *Bētās* ir astoņi zivju dīķi 60 hektāros. Plānots attīstīt arī šo darbības virzienu.

IESAISTĀS VIETĒJĀ KOPIENĀ

Par Karlīnu gan pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose, gan citi vietējie teic labus vārdus, ka viņa ļoti iesaistās sabiedriskajā dzīvē, ir atsaucīga un izpalīdzīga. „Pagastā izveidojies neliels aktīvistu klubīšs,” stāsta K.Pileniece. „Esmu Vārmē uzaugusi, uz Kuldīgu pārcēlos, kad sāku mācīties 2. klasē. Tagad esmu šeit atgriezusies, un man Vārme ļoti patīk. Te vienmēr ir sakopts, cilvēki ir aktīvi. Gribas, lai te vienmēr būtu rosība, lai pagasta vārds nepazustu.”

Šoruden saimniecībā sarīkojām kartupeļu talku, palīgā nāca arī draugi. Vakarā bija pirts un pasēdēšana. Visiem patika, un nolēmām, ka tā turpmāk būs tradīcija. Mamma saka: man tāpat kā opim patīk rīkot pasākumus. Martā *Bētām* svinējam 30 gadu jubileju – sarīkojam skaistu balli darbiniekiem, radiem, draugiem, lai visiem prieks.”

Bētās ir ap 70 ataudzējamu teliņu.

Simentāles šķirnes bullis, kam dots visai ērkšķains vārds Kaktuss.

Vāplokos – Hailendas šķirnes liellopi.

Pieturu pārņems

Kuldīgas novada pašvaldība pārņems valstij piederošo autobusu pieturu Vārmes pagastā, tā deputāti nolēma finanšu komitejā.

Izskatīta *Latvijas Valsts ceļu* vēstule ar lūgumu pārņemt pieturas paviljonu. Jau rakstījām, ka pietura pagasta centrā ir sliktā stāvoklī, bet pārvalde to remontēt nevar, jo tā pieder *Latvijas Valsts ceļiem*.

Prioritāte – ceļi

Šogad pagastā vairāki ceļu posmi remontēti.

Viens no lielākajiem bija darbs ceļā Mūrnīki–Krastrmaļi, kur segums atjaunots 3,4 kilometros. Tāpat, ņemot apaugumu un zemākās vietās uzberot granti, uzlabots ceļš Lauki–Busenieki. Tas pats paveikts ceļā Lāčkalni–Edlēri. Uzlabojumi bijuši arī ceļā Zvaigznes–Ābeles–Pavasari, vairākās vietās uzberot granti. Bet ceļā Daurāti–Upeskalni nomainīta caurteka, segums ar granti papildināts.

Lai pašiem ērtāk

Šovasar vairākās vietās ierīkoti soliņi un atkritumu urnas, iestādītas liepas, tapusi arī āra lasītava.

Soliņi un urnas atrodas pie ceriņu dobes centrā, bibliotēkas un pa ceļam uz estrādi *Liepu birzs*. Kuldīgas novada konkursa *Darīsim paši* projektā tapusi bibliotēkares Edītes Krasnopas ideja – āra lasītava, tā ierīkota vietā, kur agrāk bērnu dārzam bijusi nojume. Darbs pabeigts septembrī.

Pagasta pārvalde šogad ieguva atbalstu projektam *Liepu birzīj – jaunas liepas*, kas īstenots Meža dienās, ko Latvijas Pašvaldību savienība bija izsludinājusi kopā ar Meža attīstības fondu. Pārvalde ieguva 900 eiro, par tiem iegādātas un estrādē iestādītas 15 Krīmas liepas, tā atjaunojot birzi, kurā vairāki koki pirms dažiem gadiem cietuši ugunsgrēkā.

Ballēs dancotāju netrūkst

Šovasar kupli apmeklētas zaļumballes estrādē *Liepu birzīs*. Iedzīvotāji iesaistījušies arī citos atpūtas un kultūras pasākumos.

„Sākumā bažījāties, vai rosība būs, jo divus pandēmijas gadus estrāde stāvēja tukša,” atzīstas pārvaldes vadītāja Lelde Ose. Izrādījies, ka bažas ir veltas: četras zaļumballes vasarā kupli apmeklētas, pirmajā bijis pat 450 cilvēku.

Muižas parkā noticis jauns pasākums *No Vārmes stāstu pūralādes* par pagasta un baronu dzimtas vēsturi. Iniciatori bijušie vietējie cilvēki, kuri iesaistījušies ar idejām, atnesuši senus priekšmetus. Kultūras darbiniece Ilze Jumiķe uzrakstījusi projektu Valsts kultūrkapitāla fondam, un piešķirti 800 eiro.

Skolēnus ved divi autobusi

Uz Vārmes pamatskolu 36 bērņus četros maršrutos vadā divi transporta līdzekļi: lielais, oranžais autobuss un mikroautobuss. Abi no rīta un vakarā nobrauc 80 kilometru, dienā – 160.

Vasarā par skolēnu autobusa remontu bijis jāmaksā 7000 eiro. Novada pašvaldībai lūgta papildu nauda, jo pārvaldei tāda nebija ielānāta. „Skolēnu autobuss mums ir no 2010. gada, 12 gadus nobraucis pa zemes ceļiem. Tam bija *sapuvuši* sāni – mainījām, lai var iziet tehnisko apskati,” skaidro vadītāja Lelde Ose.

Neparastā novada garša

Pārceļoties uz dzīvi Alsungas pagasta *Dzīlnās*, Karīna Bumbule radījusi tādu produktu, kas nu jau ieguvis atpazīstamību, – tas ir sausais saldējums *Kagu*. Alsunga tagad var lepoties ne tikai ar tradicionālajiem suitu ēdieniem, bet arī jaunumiem pārtikas ražošanā.

„Saldēt un žāvēt var jebko, izņemot medu un sviestu.”

LĪDZ SAVA BIZNESĀ IDEJAI

Ar uzņēmēju K. Bumbuli tiekamies *Dzīlnās*, kur lauku mājas otrajā stāvā iekārtota telpa sausā saldējuma ražošanai. Biju lasījusi, ka viņa uz Alsungu pārcēlusies no Rīgas, tāpēc jautāju, kas uz Kurzemi atvilinājis. Tomēr, kā izrādās, Karīna un vīrs Rīgā dzīvojuši tikai kādu laiku pēc studijām, bet dzimuši un auguši Dienvidkurzemē. „Es esmu no Medzes pagasta. Savukārt vīra Kristapa ģimene dzīvoja Grobiņā, pēc tam Kapsēdē,” stāsta Karīna. Viņa studējusi Jelgavā – Latvijas Lauksaimniecības universitātes Pārtikas tehnoloģijas fakultātes programmā *Ēdināšanas un viesnīcu uzņēmējdarbība*, savukārt Kristaps – elektroniku Ventspils augstskolā. Pēc tam abi dzīvojuši Rīgā, tur arī apprecējušies.

Rīgas Tehniskajā universitātē Karīna pabeigusi arī maģistres studijas kvalitātes vadībā. Dzīvojot galvaspilsētā, strādājusi par pārtikas kvalitātes speciālisti uzņēmumā *Gemoss*, kas tirgo maizes un konditorejas izejvielas, importē riekstus un žāvētus augļus, fasē mazumtirdzniecības iepakojumos. *Gemosa* preču klāstā ir sublimēti (saldējot žāvēti) augļi un ogas. Karīnai tie šķituši ļoti labi, un viņa novērtējusi, ka tas ir efektīvs konservēšanas veids. Nav jāpievieno cukurs vai cits konservants.

Soli pa solim, vēl dzīvojot Rīgā, dzimusi biznesa ideja – Latvijas ogas un augļus saldējot žāvēt un gatavot maisījumus smūtiņam: „Samaltas ogas un augļus sajauc ar pienu vai jogurtu, un kokteilis gatavs!” Ar šo ideju 2020. gadā viņa iekļuvusi Rīgas domes uzņēmējdarbības atbalsta programmas *Rīgas drosmes grants* laureātu vidū, saņemot 2000 eiro.

Tad noticis pavērsiens – radusies iespēja nākt uz laukiem Alsungas pagastā, iekārtas ir ieslēgtas, un var redzēt, ka tajās ir zemenes un dzērvenes. Kas ar ogām tur īsti notiek? „Vispirms iekārta tās saldē apmēram līdz mīnus 21 grādam. Tad ieslēdzas vakuumā saldēšana, un ir mīnus 40. Va-

DESMIT REIŽU VIEGLĀKAS ZEMENES

Kad sēžam sausā saldējuma ražošanas telpā, iekārtas ir ieslēgtas, un var redzēt, ka tajās ir zemenes un dzērvenes. Kas ar ogām tur īsti notiek? „Vispirms iekārta tās saldē apmēram līdz mīnus 21 grādam. Tad ieslēdzas vakuumā saldēšana, un ir mīnus 40. Va-

Karīna Bumbule stāsta, ka lielu atbalstu viņas biznesā sniedz gan vīrs, gan vecāki.

kuumā tiek atdalīts viss mitrums. Pēc tam notiek kaltēšana, kad temperatūra sasniedz plus 60–65 grādus,” stāsta Karīna.

Saldēšana un žāvēšana palīdzot uzturvērtību saglabāt līdz pat 95%. Principā esot tas pats, kas ēst svaigas ogas. Saglabājas garša, krāsa, forma. Pēc tam augļi un ogas tiek pievienotas saldējumam. Taču ne visas – tās arī pašas ir prece. Karīna rāda lielu burku, kas pilna zemenēm: tās pārdotas mājražotāju tirdziņos. Kad paņemu rokās vienu šādu ogu, tā ir pavisam viegla, jo, zaudējot mitrumu, krietni samazinās arī svars. Zemenes tā kļūstot desmit reižu vieglākas.

NAV IERASTI AUKSTS

Parasti saka – sākotnēji tāda pārtika ražota kosmonautiem. „Jā, tā bija,” apstiprina Karīna, „jo tā sver ļoti maz. Arī kalnos kāpēji ņem līdzī, piemēram, zupiņas

un kārumus. Saldējot žāvēt var jebko, izņemot medu un sviestu, jo tas ir pārāk treksns.”

Arī saldējums nonāk saldēšanas un žāvēšanas iekārtā, kļūst viegls un gaisīgs. Tie, kuri šo produktu jau pagaršojuši, zina, ka tas nav auksts, kā esam pieraduši. Sastāvā ir salda krējums, piens, cukurs un, protams, saldēti žāvētas ogas un augļi: zemenes, upenes, āboli, bumbieri, dzērvenes, avenas, rabarberi, cidonijas. Daļa izaug *Dzīlnās*, daļa iepirkta no citiem vietējiem.

Gatavojot jebkuru ēdienu, gadās taču, ka kaut kas neiznāk. Pārādžiņi var krāsni piedegt. Bet kā ir ar sauso saldējumu? „Tas būs atkarīgs no saldā krējuma putošanas un no augļu un ogu pulvera maluma. Var iznākt, ka saldējums drūp un nesaglabā formu. Tad ir ļoti daudz atbirumu,” skaidro Karīna.

Iekārtas, kuras izmanto

Alsungas sausais saldējums nosaukts *Kagu*. To var saprast divējādi: kā saisinājumu no Karīnas un dēla Gustava vārda vai kā mazu putniņu kagu, kas dzīvo mežos Jaunkaledonijā, Klusā okeāna salās. Tas šādam saldējumam piemēram, jo arī tas ir viegls un gaisīgs.

Saldēšanas un žāvēšanas iekārtās sausais saldējums top apmēram 15 stundās.

SIA *Diezgan svaigi*, ir ražotas Amerikā. Pirmā pasūtīta no ASV, taču bijis jāmaksā liels muitas nodoklis, tādēļ atrasts iekārtu tirgotājs Lietuvā. Vai Latvijā ko līdzīgu dara arī citi? Konkurence esot diezgan liela, taču cita saldējuma tieši tādā izpildījumā vēl nav. Šovasar Vidzemē parādījies ražotājs, kam ir kaut kas līdzīgs.

Veikaliem sauso saldējumu uzņēmums sācis pārdot šogad. Pārsvārā tas nonāk mājražojumu, ekoprojektu un beziepakojuma veikalos. „Pagaidām viss ir mainīgs. Tie paņem, patestē, tad kādu laiku neņem, pēc tam atkal paņem,” skaidro Karīna. Taču sadarbība ar Kuldīgas veikalciem *Kuule* un *Kuldīgas labumi* izveidojusies stabila.

„TU DARI VISU”

Karīna piedalījies arī konkursa *Laukiem būt mācībās*, pēc tam iegūta 5. vieta. Iespējams, lielākie ieguvumi no konkursiem esot jaunās pazīšanās un atpazīstamība. Plašāka tā kļuvusi arī pēc *Skrundas TV* sižeta. Uz jautājumu, vai bizness nes pelņu, viņa atbild:

„Esam jau tikai iesācēji. Bizness pastāvēt spēj, tikai jāaudzē apjoms.” Atbalstu sniedz ģimene, sākumā saņemts finansējums arī no pašvaldības.

Saldēšanas un žāvēšanas iekārtas darbojas teju nepārtraukti, līdz ar to ir liels elektrības patēriņš. Lai izmaksas par elektrību mazinātu, nesen ierīkoti 30 saules paneļi. Oktobrī elektrības rēķins bijis pa nullēm, taču saules paneļu saražotais svārstās atkarībā no laikapstākļiem, un secinājums varēs izdarīt, kad būs pagājis vismaz gads.

Sākt uzņēmējdarbību nebūt nav viegli: „Reāli daru visu. Godīgi sakot, vieglāk ir nostrādāt astoņas stundas un pēc tam par darbu nedomāt. Taču ir arī ieguvumi. Kad mazais apslimis un uz dārziņu neiet, ir vieglāk to apvienot ar darbu mājās.”

SIA *Diezgan svaigi* produkti iekļauti Latvijas pārtikas ražotāju katalogā *Novada garša*, kopā ar citiem Karīna piedalījies šīs kustības gatavot un, šķiet, ar savu darbību apliecina to, ka novada garšu var radīt arī no jauna.

„Godīgi sakot, vieglāk ir nostrādāt astoņas stundas un pēc tam par darbu nedomāt.”

Dabai tableti nevajag

Zāles lietot atbildīgi un nederīgās nodot aptiekā pareizai utilizācijai, tā samazinot nonākšanu sadzīves atkritumos un kanalizācijā, – ar tādu mērķi Kurzemes plānošanas reģions kopā ar aptiekām un citiem partneriem rīko izglītojošu kampaņu *Dabai tableti nevajag*.

Tā notiek Eiropas Savienības (ES) *Interreg V-A* Latvijas–Lietuvas programmas 2014.–2020. gadam projektā *Farmaceutiskās vielas notekūdeņos – daudzums, ietekmes un iespējas to samazināšanai (MEDW Water, LLI-527)*. Latvijas un Lietuvas zinātnieki pēta 25 farmaceitiski aktīvo vielu piesārņojumu notekūdeņos, meklējot veidu, kā to mazināt.

LIELĀKĀ DAĻA APTIEKU

Kampaņā iesaistījusies liela daļa Latvijas aptieku, kurās redzamā vietā izlikta informācija par nederīgo zāļu pieņemšanu. Iedzīvotāju informēšanai izvei-

doti divi izglītojoši video un infografikas, kas skaidro, kā zāles dabā nonāk, kāda ir to ietekme un ko darīt ar nederīgajām, ja tās rodas.

„Ikvienam zāles jālieto atbildīgi, kā arī jāparūpējas, lai nederīgās nevis nonāktu atkritumos vai kanalizācijā, bet tiktu utilizētas pareizi, aiznesot uz aptieku, kas tās pieņem,” skaidro kampaņas koordinatore, Kurzemes plānošanas reģiona projekta vadītāja Liena Freimane.

Pētījumu centra SKDS pagājušā gada aptauja liecina, ka tikai 13% Latvijas iedzīvotāju nederīgās zāles nodod aptiekās, lai

tās utilizētu pareizi. „Saskaņā ar likumu aptiekām nav pienākuma nederīgos medikamentus pieņemt, bet ap 75% to ir uzņēmušās brīvprātīgi,” saka koordinatore.

NOTEKŪDENUS NO ŠĪM VIELĀM NEĀTTĪRA

„Nederīgajiem medikamentiem nonākot sadzīves atkritumos, farmaceitiski aktīvās vielas pēc dažiem gadiem parādās poligona notekūdeņos, un par to liecina starptautiski zinātniski pētījumi. Poligona, kā arī komunālās notekūdeņu attīrīšanas iekārtas saskaņā ar spēkā esošo normatīvu prasībām nav projektētas pilnīgai attīrīšanai no farmaceitiski aktīvajām vielām,” uzsvēr Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra vecākā speciāliste Anete Kubliņa. Pētot zāļu aktīvo vielu klātbūtni notekūdeņos, kā arī Latvijas un Lietuvas upēs un citās ūdenstilpēs, zinātnieki seci-

nājuši, ka daudzviet šīs vielas ir tuvu koncentrācijai, ko pieņemts uzskatīt par videi drošu, vai to pārsniedz.

Ķīmisko analīžu rezultāti atklāj, ka lielākajā daļā pētīto ūdens paraugu dominē tās aktīvās vielas, kas ir pretiekaisuma un pretsāpju medikamentos. Piemēram, no 25 atlasītajām farmaceitiski aktīvajām vielām visvairāk patērēta ir vielmaiņas slimību ārstēšanai lietoto zāļu aktīvā viela metformīns – trīs gados pārdots vairāk nekā 100 000 kilogramu katrā valstī. Projekta vadītāja, Daugavpils Universitātes aģentūras *Latvijas Hidroekoloģijas institūts* pētniece Ieva Putna-Nīmane pateicas Latvijas Ūdensapgādes un kanalizācijas uzņēmumu asociācijai, kas pētījumu atbalsta un sadarbojas: „Lai gan attīrīšanas iekārtas nav projektētas tā, lai notekūdeņus attīrītu no zāļu aktīvajām vielām, pētījums liecina, ka tās piesārņojumu samazina

par 33–80%.”

Projekta partneri apkopo datus arī par medikamentiem, kas Latvijā un Lietuvā pārdoti no 2018. līdz 2020. gadam. Rezultāti liecina, ka abās valstīs zāļu patēriņa paradumi ir līdzīgi.

ZĀLES PĀRDOD ARVIENVAIRĀK

Pēc Latvijas Zāļu valsts aģentūras (ZVA) un Lietuvas Valsts zāļu kontroles aģentūras datiem, realizācijas apjoms katru gadu pieaug. „Pērn lieltirgotavas Latvijā pārdeva aptuveni 47 miljonus zāļu iepakojumu. No tiem vispārēja tipa aptiekām – 42 miljonus iepakojumu, un tas ir par 1% vairāk nekā iepriekšējā gadā,” informē ZVA zāļu izplatīšanas informācijas nodaļas eksperte Kristīne Edolfa-Kalniņa. Izpētot datus, projekta noslēgumā zinātnieki secinās, kādu kaitējumu videi farmaceitisko vielu klātbūtne var nodarīt.

KĀ ZĀLES NONĀK DABĀ?

Mēs lietojam zāles, lai uzlabotu savu veselību. To sastāvā ir aktīvās vielas, kas mūs ārstē. Zāļu formu, krāsu, garšu un citas īpašības veido palīgvielas.

! Nedarīet pāri sev un dabai – lietojiet zāles atbilstoši ārsta un farmaceita norādījumiem!

- Noskalojot zāles tualetes podā
- Zāļu atlikumi nonāk notekūdeņos ar urīnu un fecēšiem
- Noskalojot dušu ātri lietojamo zāļu atlikumus

- Peldoties, ja lietotas ziedes uz ādas
- Izmetot zāles atkritumos

Šādi zāles nonāk upēs, ezeros un jūrā un sāk negatīvi ietekmēt ūdenī mītošo dzīvo būtnu veselību.

NOTEKŪDEŅU ATTĪRĪŠANA

Lai novērstu vides piesārņojumu, notekūdeņi tiek novadīti uz attīrīšanas iekārtām. Tomēr tās nav paredzētas pilnīgai attīrīšanai no zāļu aktīvajām vielām.

Informācija sagatavota ar Eiropas Savienības finansiālo atbalstu projekta "Farmaceutiskās vielas notekūdeņos – daudzums, ietekmes un iespējas to samazināšanai" (MEDWwater LLI-527) ietvaros. Projekta mērķis ir apzināt, izvērtēt un rast risinājumus medikamentu atstātajam piesārņojumam Latvijas un Lietuvas pierobežas reģionu notekūdeņos un ūdenstilpēs. Projekta ERAF līdzfinansējums: 572 706,92 EUR. Par šīs publikācijas saturu pilnībā atbild Projekta MEDWwater partneri, un tas nekādos apstākļos nav uzskatāms par Eiropas Savienības oficiālo nostāju.

Plašāk – Kurzemes plānošanas reģiona mājaslapā:
www.kurzemesregions.lv/dabaitabletinevajag.

PAR PROJEKTU ĪSUMĀ

- Tas ilgst no 2021. gada 1. februāra līdz šīgada 31. decembrim.
- Kopējās izmaksas ir 673 772,88 eiro; līdzfinansējums no Eiropas Reģionālās attīstības fonda – 572 706,92 eiro.
- Vadošais partneris – Daugavpils Universitātes aģentūra *Latvijas Hidroekoloģijas institūts*, pieci partneri no Latvijas un Lietuvas: Kurzemes plānošanas reģions, Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs, Klaipēdas Universitāte, Zāļu valsts aģentūra, Lietuvas Veselības ministrijas Valsts zāļu kontroles aģentūra.

KĀ ZĀLES APTIEKĀ NODOT

- Lietošanas instrukcijā ir pateiks, kā rīkoties pareizi, zāles izmetot.
- Nederīgie medikamenti pirms tam jāizņem no ārējā iepakojuma – no kastītes.
- Tablešu plāksnītes, pudelītes, ampulas, ziežu tūbiņas jāieliek maisiņā.
- Pudelīšu un tūbiņu vāciņam jābūt cieši aizskrūvētam.
- Jānodod farmaceitam vai jānoliek paredzētajā vietā, ja tāda ir.
- Nederīgās zāles aptiekā tiek pieņemtas bez maksas.

KURAS ZĀLES NAV DERĪGAS:

- tām beidzies derīguma termiņš;
- nav zināms lietojums;
- nav salasāms nosaukums;
- tās nav pareizi uzglabātas;
- mainījies izskats, smarža vai garša;
- bojāts iepakojums.

Jolanta Hercenberga, Andras Zvejnieces arhīva un Lailas Liepiņas foto

„Jūtos mājās un savā vietā”

„Atgriezies Kuldīgā, jūtos tā, ka esmu tur, kur man jābūt un kur labi iederos. Es neredzu citu vietu, kur varētu dot vairāk nekā šeit,” saka Ernesta Vignera Kuldīgas mūzikas skolas jaunā direktore ANDRA ZVEJNIECE. Viņa ir šīs pašas skolas absolvente, bijusi pazīstama kā augstu novērtētās vokālās grupas *Latvian Voices* dibinātāja un dziedātāja.

Kuldīgā atgriezies pirms vairāk nekā trim gadiem. Kā šeit jūties?

Teikšu godīgi – trīs gadi paskrējuši ļoti strauji, un īsti nav bijis tāds brīdis, lai izvērtētu, kā tad man Kuldīgā patīk un kā es te jūtos. Iepriekš ik pa brīdīm piefiksēju, kas es esmu, ko esmu sasniegusi, kur savā dzīvē dodos. Radās dažādas atziņas, un es varēju citiem stāstīt, kā vajadzētu un kā skatos uz dzīvi. Tagad neanalīzēju, kā jūtos: tam nav laika. Katra diena piepildīta ar emocijām un notikumiem. Es jūtos mājās un savā vietā.

Atceros sevi iepriekš, kad jutu, ka neesmu īsti savā vietā. Ne tādēļ, ka nebija labi, – bija. Bet bija izjūta, ka jānokļūst vēl kaut kur citur. Tikai nezināju, kā pilnīgi visu mainīt un kā līdz tam nonākt. Šobrīd pārliecināties jūtos tā, ka esmu tur, kur jābūt. Tikai man ļoti daudz jāmacās. Dzīves skolā tā ir jauna klase, kurā tieku pamatīgi rūdīta un trenēta.

Kuldīgā pagājusi bērnība. Kāda tā bija?

Bērnība pagāja šajā kabinetā (sārūna notiek direktores kabinetā – aut.). Te bija toreizējās direktores Marutas Rozītes kabinets. Bērnībā ar brāli Kasparu, vecākiem un vecvecākiem dzīvojam mājā Pārventā, kur mamma dzīvo joprojām. Mācījās Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Mamma (viļoles pedagoģe Inguna Svāra, tagad arī direktore vietniece – aut.) strādā mūzikas skolā un mudināja mani te mācīties, bet sākumā es teicu kategorisku nē. Tomēr deviņu gadu vecumā izlēmu to darīt. Iemesls bija ļoti apzināts mērķis: gribēju dziedāt korī *Cantus* un braukt uz ārzemēm, redzēt pasauli, uzstāties. Šodien kā pieaugušais novērtēju to, ka man jau toreiz bija tik liela mērķtiecība. Iestājos kora klasē, vienā vasarā iemācījās no galvas 40 dziesmas, lai tiktu kora sastāvā.

Esmu izgājusi Marutas Rozītes skolu. Nebija viegli... Biju no tiem, kuri mācās, bet vienalga bija jādara vairāk, un pirmajās klasēs šajā kabinetā pavadīju daudz pēctundu. Bija arī asaras. Tie, kas dziedājuši korī *Cantus*, zina, ka reizēm iemācāmo dziesmu ir ļoti daudz. Jāiemācās perfekti un īsā laikā.

No kādas 6. klases process šeit man patika: apkārt domabiedri, ar kuriem man ir labi. Pateicoties tam, kādai skolai izgāju cauri šeit, man pēc tam nevienā vietā, kur esmu mācījusies, vairs nebija problēmu saņemt aizrādījumus, uzklaustīt kritiku. Likās, ka viss ir

„Man vairs nelielas, ka esmu ceļā un ka jānokļūst vēl kaut kur citur. Es labi jūtos šeit,” saka Andra Zvejniece. Trīs gadus viņa vada Kuldīgas mūzikas skolu, kurā pati reiz mācījās.

Ja jums būtu jāpabeidz frāze „Andra Zvejniece ir...”, ko jūs teiktu?

Karīna Kaminska, draudzene, grupas Latvian Voices bijusi dalībniece: „Mana labākā draudzene daudzus gadus. Ar viņu ir interesanti un jautri, varam iet pa ielu un arī visu vakaru smieties. Brīnišķīga mamma. Laba organizatore, visu prot salikt pa plauktiņiem, kas kuram jādara. Esam piedalījušās daudzos radošos projektos. Andra tajos prot ieviest kārtību.”

Dace Reinkopa, Kuldīgas novada pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja: „Ļoti radoša un emocionāla. Visu, ko dara, Andra dara no sirds. Man patīk, kā viņa domā un kā pārdzīvo par savas skolas pedagogiem un audzēkņiem. Galvenās īpašības ir sirsnība, gādība, mīlestība un prasīgums. Mūzikas skolu viņa lolo kā putnēnu ligzdā. Jūtams, ka tas ir sirds darbs. Tā ir milzīga pievienotā vērtība tam administratīvajam darbam, kādu viņa dara kā direktore.”

Elizabete Blumberga, meita, mācās Ventspils mūzikas vidusskolā: „Neatļaidīga. Viņa stingri un nelokāmi cenšas sasniegt mērķi, neskatoties uz grūtībām, kas stāv ceļā.”

Andra ar vīru Jāni un meitu Mari šajā vasarā.

Andra Zvejniece šopavasār ar mammu Ingunu Svāru un meitām Mari un Elizabeti.

Andra ar brāli Kasparu bērniībā.

Andra 2019. gadā ar brāli Kasparu mammas un viļoles skolotājas Ingūnas Svāras 60. gadu jubilejā.

ļoti vienkārši un viegli. Šī skola bijusi labs rādītājs.

Nereti cilvēki domā, ka mamma kā mūzikas skolas skolotāja liek un arī palīdz mācīties. Mums, kas strādājam skolā, saviem bērniem laika ir maz. Ir laiks mācīties sēdēt klāt, baktīt, mudināt – nav. Tādēļ par savu muzikālo izglītību esmu pateicīga arī pati sev. Par to, ka biju apņēmīga un mērķtiecīga.

Vai pēc tam turpinājāt mācīties mūzikas vidusskolā?

Ne uzreiz. Nolēmu pabeigt vidusskolu un tad turpināt mācī-

ties mūziku. Atceros, ka 10. klasē sēžu matemātikas, angļu valodas, citās stundās un skaidri apzinos, ka no tā, kas man patīk, nedaru neko, kas tuvinātu mērķim. Pusgadā sāku braukt uz konsultācijām Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolā un maijā iestājos. Gribēju vokālajā nodaļā, bet man teica, ka vokālistu uzņem no 18 gadiem. Man bija 16, un ieteica mācīties par dirigenti. Esmu ļoti pateicīga, ka notika tā. Šaubos, vai nu manis būtu iznākusi tāda dziedātāja, kādu es gribētu sevi redzēt. Dirigente ir

mana būtība. Četri gadi Liepājā joprojām atmiņā kā lieliskākie: citās stundās un skaidri apzinos, ka no tā, kas man patīk, nedaru neko, kas tuvinātu mērķim. Pusgadā sāku braukt uz konsultācijām Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolā un maijā iestājos. Gribēju vokālajā nodaļā, bet man teica, ka vokālistu uzņem no 18 gadiem. Man bija 16, un ieteica mācīties par dirigenti. Esmu ļoti pateicīga, ka notika tā. Šaubos, vai nu manis būtu iznākusi tāda dziedātāja, kādu es gribētu sevi redzēt. Dirigente ir

pusaudzes gados bija ļoti cietusi. Pamatskolā jutos vientuļa, jo biju mūzikas skolas meitene, skolotāja meita, un tas bija kā zīmogs. Ne vienmēr tiku uz pasākumiem kopā ar klasesbiedriem, jo vajadzēja būt mūzikas skolā vai ārzemju koncerttūrās ar kori *Cantus*. Tikai mūzikas skolā jutos kā ar savējiem.

Liepājā varēju parādīt, kāda patiešām esmu un gribu būt, nevis tādu, kādu mani redz tie, kuri it kā zina, cik pareizai man jābūt. Cilvēks var visu, bet ir svarīgi, kādā vidē, ar kādiem cilvēkiem viņš ir

kopā, kā skolotājs mūs atbalsta, motivē, saprot. Mēs katrs varam visu. Arī ļoti labi rēķināt, zināt valodas, sportot, dziedāt, spēlēt klavieres, tikai jābūt attiecīgajā vietā ar īstajiem cilvēkiem, kuri var iedot zināšanas un prasmes un no kuriem tās varam paņemt. Liepāja man kā personībai bija uzrāvies, pilnīgi cita dzīve. Šovasar satīkāmies ar kurbiedriem. Nebijām kopā izlaiduma tikušies 19 gadus! Atgriezies to laiku izjūtās – ļoti pozitīvas un spilgtas.

Pēc tam ceļš veda uz Rīgu.

Jā. Bet emocionāli tas bija atkritiens. Liepājā jutos kā laba visu. Arī ļoti labi rēķināt, zināt valodas, sportot, dziedāt, spēlēt klavieres, tikai jābūt attiecīgajā vietā ar īstajiem cilvēkiem, kuri var iedot zināšanas un prasmes un no kuriem tās varam paņemt. Liepāja man kā personībai bija uzrāvies, pilnīgi cita dzīve. Šovasar satīkāmies ar kurbiedriem. Nebijām kopā izlaiduma tikušies 19 gadus! Atgriezies to laiku izjūtās – ļoti pozitīvas un spilgtas.

Pēc pirmā pusgada paņēmu akadēmisko gadu, jo apprecējos ar pirmo vīru un kļuva par

Dirigente Andra Zvejniece ar Ādažu jaukto kori Saknes 2018. gada novembrī.

4. maijā mūzikas skolas tagadējā direktore Andra Zvejniece un agrākā vadītāja Maruta Rozīte.

mammu. Elizabetei ir jau 18, viņa mācās Ventspils mūzikas vidusskolas 3. kursā, spēlē trompeti. Interesanti, ka bērnībā viņai par mūziku īpašas intereses nebija. Skrēja, lēca, darīja visu ko citu, līdz desmit gadu vecumā pateica, ka ies uz Ādažu mūzikas skolas atvērto durvju dienu. Tur viņa bija iepazinusies ar trompetes skolotāju.

Vai akadēmiju pabeidzāt?

Jā. Kad Elizabetei bija divi gadi, studijas atsāku. Tas ir stāsts par to, kā jaunā māmiņa cenšas menedžēt mācības, kora braucienus, bērna audzināšanu. Tagad vairs negribētu tādu ritmu un mācības naktīs, bet toreiz bija deģsmu un vēlme. Neestrādāju, jo nebija iespējas apvienot, un tas bija tāds pašapziņas grāvējs, jo citi kurbiedri jau kaut kur strādāja. Likās, ka pēc studijām dirigentes profesijā neko vairs nedarīšu. Es biju tā, kas skaļi runāja: dirigenti ir klauni un āksti, kas iznesas pa priekšu. Kam man tas vajadzīgs! Tagad domāju: tā bija maska, lai pateiktu, ka man nav vajadzīgs tas, ko nevaru.

Pēdējā kursā sāku Natālijas Draudziņas ģimnāzijā strādāt ar vidusskolas kori. Dziedāju kamerkorī *Ave sol*. Gadu Rīgas Doma kora skolā strādāju ar pašiem mazākajiem, sagatavojot iestāšanāsiem.

Esat strādājusi arī Ādažu Brīvajā Valdorfa skolā.

2008. gada nogalē man piezvanīja, vai no janvāra nevaru sākt strādāt. Dzīvoju Jūrmalā, bet piedāvājums šķita vilinošs. Sāku strādāt, un rudenī Ādažu novada dome uzrunāja, lai nodibinu jauniešu kori. Uz noklausīšanos ieradās ar 50 jauniešu, izveidojot kori *Mundus*, kas vēl joprojām, bet ar citu sastāvu gatavojas Dziesmu svētkiem. *Mundus* bija kā ģimene. Uz darbu ik rītu un vakaru braucim no Jūrmalas, un bija sarežģīti: agri rīti, vēli vakari, ar meitu kopā laika ļoti maz.

Tajā gadā mani uzrunāja Maruta Rozīte, vai varu sarunāt septiņas dziedāšanas meitenes, kuras Svētās Lūcijas dienā dziedātu Svētā Mihaela baznīcā Vācijā. Man ir bērnības draudzene Karīna Kaminska, ar kuru mācījāmies mūzikas skolā. Uzrunāju viņu un kursa biedrene Mūzikas akadēmijā. Nodziedājam Vācijā pirmos koncer-

Andra Zvejniece (vidū) ar grupu Latvian Voices 2014. gadā.

„Kuldīgas mūzikas skola bijusi labs rādītājs. Pateicoties tam, kam izgāju cauri šeit, nevienā vietā, kur mācījos, vairs nebija problēmu uzklaustīt kritiku. Likās, ka viss ir vienkārši un viegli.”

tu, un sākās *Latvian Voices* laiks (profesionāla a cappella grupa – aut.). Daudz koncertu un braucienus uz ārzemēm. Bija daudz visa kā: gan prieku, gan bēdu. 2014. gadā abas ar Elizabeti pārcēlāmies uz Ādažiem, kur apkārt bija atbalstoši draugi un kolēģi. 2016. gadā kopā ar Valdorfskolas audzēkņu vecākiem un skolotājiem nodibinājām Ādažu jaukto kori *Saknes*, kurus vienmēr mīļi gaidu Kuldīgā ar koncertiem. Mani sirds cilvēki.

Kā satikāt tagadējo vīru?

Valdorfa skolā Jānis ir ķīmijas, anatomijas un bioloģijas skolotājs. Bijām kolēģi. Mūsu ģimenes dzimšanas gads ir 2017. Piedzima Mare, kurai tagad ir pieci gadi. Es zināju, ka otru bērnu gribu uzaudzīnāt, vairāk esot tam blakus. Negribu vairs ilgi būt prom koncerttūrās, jo es ceļoju uz Japānu, bet mamma ar Elizabeti bija Kuldīgas slimnīcā. Mūždien kaut kas atgādā, kad nebiju klāt. Protams, tas saistīts gan ar bērnu, gan manu iekšējo pasauli. Gribas to visu piedzīvot citādāk.

Esmu priecīga, ka man bija drosme saņemties un pateikt nē dziedāšanai *Latvian Voices*, jauniešu kora *Mundus* un jaunā kora *Saknes* vadīšanai. Divi gadi, kad biju ar Mari, iedeva skaidru atbildi, ka gribu darīt ko citu, iet tālāk.

Esmu priecīga, ka man bija drosme saņemties un pateikt nē dziedāšanai *Latvian Voices*, jauniešu kora *Mundus* un jaunā kora *Saknes* vadīšanai. Divi gadi, kad biju ar Mari, iedeva skaidru atbildi, ka gribu darīt ko citu, iet tālāk.

Kā ir atgriezies skolā, kur bijāt skolniece?

Tas, ka esmu šeit, šķiet dabiski. Iepriekšējā direktore un skolotāja ir blakus, kad man to vajag. Mums ar Marutu Rozīti attiecības ir ļoti labas – varam gan viena uz otru izdusmoties, gan viena otru stipri mīlēt, palīdzēt. Lielākā daļa kolēģu ir bijušie pedagogi. Esmu jutusi lielu atbalstu. Bijis mirklis, kad nav viegli saviem skolotājiem pateikt, ka kaut kas nav tā, kā manuprāt, vajadzētu. Arī viņi apzinas, ka man var nebūt viegli. Cenšamies, un šķiet, ka sāk izdoties.

Kāda esat pēc rakstura?

Būtu interesanti zināt, ko pateiktu citi. Man patīk kārtība. Tas, ka viss notiek pēc mana plāna. Liekas, ka redzu, kā visam vajadzētu notikt, kā tikt līdz mērķim. Esmu pret sevi ļoti prasīga un

mācos no sevis neprasīt tik daudz. Kad nācu uz Kuldīgu, gribēju iemācīties, ka darbu ar ģimeni var līdzsvarot. Kā jau izaicinājumos mēdz būt, ir mirklis, kad tas izdodas labāk un kad iet pilnīgi šķērsām. Man arvien labāk izdodas pieņemt to, ka apkārtējiem var būt kļūdas, ka drīkstam mēģināt vēl. Pieņemt, ka varu kļūdīties arī es, jo man vēl neiznāk.

Kā atpūšaties?

Pēdējā laika atklājums, kas mani dara priecīgu un liek smaidīt, ir aukstumpeldes Ventā. Sapratu, ka galva strādā 24 stundas: pat nakts domāju, galvā skan dziesmas... Jau kādu laiku atpakaļ radās vēlme izbaidīt aukstā ūdens peldes. Kad eju uz Ventu, domāju tikai par to, kā saņemšos ieiet aukstajā ūdenī. Tā ir maģiska stunda nedēļā, kad citas domas nedomāju. Tās sajūtas un smaidi pēc iznākšanas no ūdens ir ļoti daudz! Man patīk būt dabā: pie jūras, mežā. Patīk braukt ar laivu. Esmu priecīga veidot kopkori, kurš Kuldīgā uzstāsies Latvijas dibināšanas svētkos 18. novembrī. Tās ir tik dažādas personības, kuras spēj apvienoties vienā balsī, vienā dziesmā. Tas patiesi iedvesmo un līdzsvaru. Man ir svarīgi mūzikā radīt.

Sarunas laikā radies priekšstats, ka jums patīk vērot un analizēt savas emocijas.

Tā ir. Ome mēdza teikt, ka esmu ģimenes psihologs. Man jau kā pusaudzei tas ļoti patika. Vienmēr sevi analizēju: ko es daru, kā izskatos un izsakos, kādi ir manis veidotie pasākumi, darba rezultāti. Analīzēju nemitīgi! Mans ieteikums sev pašai – neizteikt tikai kritiku, atzīt arī sasniegumus. Gribas iemācīties dzīvot vieglāk.

Kāda mūzika jums patīk?

Ikdienā to neklausa. Daru to, kad gatavoju koncertprogrammu. Mana mīļākā ir Latvijas mūzika, 80.–90. gadu dziesmas, Atmodas laikmā mūzika: *Zodiaks*, Jānis Lūsēns, Mirdza Zīvere, Zigmaris Liepiņš un citi. Uzrunā teksti, mūzika, izpildītāji. Neesmu instrumentālās mūzikas piekritēja. Man patīk dziesmas ar vārdiem, līdzīgi dziedāšana un tas, ka caur tekstiem varu gūt emocijas. Kā kora klases absolvente esmu mācīta vienmēr uztvert un analizēt tekstu.

Ielas arī vajag mācēt tīrīt!

Alise Volanska
Lailas Liepiņas foto

AIVARS CIRKE savulaik metinājis armatūras Kuldīgas dzelzsbetona konstrukciju rūpnīcā, asinājis zāģus kokapstrādes uzņēmumos, bijis Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) sētnieks, tagad to dara Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Filozofs, kuram patīk viss dzīvais un klausu tehnika.

Tas ir saulains paradīzes stūrītis aiz Krāču muižas parka, kur Padures pagasta *Mederkalnos* dzīvo Aivars ar dzīvesbiedri Noru. Māju vārdā trase, kas pie Kuldīgas pretī kafejnīcai *Klūdziņa* savieno Ventspils un Ēdoles ielu, nosaukta par Mederu ielu.

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas sētniekam Aivaram Cirkem zināmi visādi knifi, kā savu darbu darīt ērtāk un vieglāk.

SAVS STĀRĶIS

Saimniecības īpašniekiem ir zelta rokas, zaļie pirkstiņi un atsaucīgi sirds – līdzvērtīgi krāšņajam puķu dobēm atstāts gan kuplais lapainais dadzis purpura ziediem, gan staltais deviņvīru spēks līdz pat pažobelei. Staba galā ligzdā klabina stārķu pāris. „Tos mēs nopirkām,” pasmaida Nora. „Tikko bija uzbūvējuši ligzdu, ieradās *Latvenego*, ka raks zemē kabeli un stabus novāks. Atļāva līdz rudenim bērņus izaudzināt. Teicu, ka man tie stārķi patīk. Inženieris lika rakstīt iesniegumu. Ar visu fotogrāfiju bija projekts *Stārķu ligzda*, izskatīja divus mēnešus. Pārskaitījām sešus eiro par stabiem un saņēmām atļauju. Gadus piecus tie ir mūsu stārķi.”

Par katru koku saimniekam ir stāsts. Mežābele patikusi – to atstājuši. „Lielo bērzu iestādīju, kad gāju 3. klasē. Pavadiju draugu Māri uz Ēdoles ielu un atceļā grāvī izrāvu maikstīti. Tagad tam ir 45 gadi. Oma 80. gados gāja pie opapa uz kapiem un, mājās nākot, atnesa eglīšu pāri, iestādīja zem bērza. Vecās tūjas viņa stādīja pirms 50 gadiem. Bērzu un kļavu ar draugu iestādījam astoņu gadu vecumā. Visi te ir dārgi piemiņas koki.”

Agrāk te bija Krāču muižas kalpu māja un lieli zirgu stalli. Skaistajā laukakmeņu un ķieģeļu klētī iekārtota omulīga pasēdēšanas vieta. No dārza malas – skats uz Krāčupīti, Kuldīgas apvedceļu un mežu pie apvāršņa.

VECVĒCĀKU APRŪPĒTS

Aivars izaudzis, vectēva Arvīda Grīntāla un vecmāmiņas Alises aprūpēts. Daži uzskatīja vecmāmiņu par mammu, jo tētis traģiski gāja bojā, kad puisītīm bija tikai gads, bet mamma studēja par agronomi, apprecējās otreiz un pārcēlās uz Ungurpili. Tagad atbrauc ciemos no Ķikuriem. Oma izskolojusi un aizvadījusi armijā.

SPILGTI ATGADĪJUMI

„Bija mums taksītis ar kuplām uzacīm, un oma teica: „Kā Brežņevam.” Reiz pavasarī, kad diķa vidū

ledus stipri pakusis, Reksis ielūza. Man ūdens līdz kaklam, bet sunītim... Draugs pa ledu līda klāt guļus, bet es gāju visā augumā, ledu lauздams. Izglābām.

Pavasari, kad sniegs vēl līdz ceļiem, vecmāte teica, ka kūti atskrējis teliņš. Aizgāju paskatīties un sniegā meklēju pēdas – no kurienes šis atskrējis? A pēdu ta' nav!”

AIZMIRSA BLAKUSVĀĢI

Vectēvs ar motociklu braucis uz Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijas kartupeļu pagrabiem, kur vienu brīdi strādājusi arī vecmāte, un mazdēlu blakusvāģī aizvedis uz Deksnas bērņudārzu. Ja lijis lietus, kulbai uzlikts pārvalks – lai puika guļ apakšā. Nereti gadījies, ka lielais par mazo piemirsis, un Aivars jutis, ka vectēvs pagriež stūri uz kartupeļu pagrabu: tā tad pirmā stunda neskaitās! „Pagrabā jau interesanti, kā tehnika strādā. Speciāls transportieris ar *snuķi*, kas grozās, – TZK-30 saucās. Pie aparāta lampa, kurai aizsargkupuļiņš sasists. Nodomāju, ka tā vienkārši podziņa, un pieliku pirkstu. Vispirms telpā bija tumsa, tad nāca sitiens. Pirkstiņā izdega divi melni caurumiņi.”

DEJAS, KINO UN DISKO

„Skolā Kuldīgā visiem obligāti bija jāpierakstās kādā pulciņā. Es 6.–7. klasē deju tautiskās dejas pie skolotājas Sokolovskas. Estrādei bija dēļu grīda, un vienos svētkos zem deju tēju svara dēļi ielūza. Pa Ļeņina ielu no Rātslaukuma uz estrādi nesām visu 15 padomju republiku karogus. Toties vidusskolā brīvprātīgi iestājos gan kinoamatieros, gan radioamatieros. Tas noderēja armijā – varēju fotolaboratorijā attīstīt rentgena filmas.”

Mācījies 1. vidusskolā, kas rīkoja draudzības vakarus ar 2. vidusskolu. Mēs ar Jāni noformējām gaismas, izmantojot fotolaboratorijas lukturišus, ieslēdzām dienasgaismas starterus, kas ķēdi visu laiku

pārtrauca, radot nepārtrauktu mirgošanu. Vecmāte neiebilda, ka es te rīkoju ballītes. Tas bija laiks, kad luksuforus apzaga, lai disko ugunīm iegūtu sarkanos stiklus. Nopirku Rīgas *Komutatorā* ražotu gaismas mūziku *Skrejošās ugunis 2*. Man ļoti patika elektronika un diskotēku būšana. 8. klasē nopirku *maģi* un lentes. Tagad klētiņā diskotēka iekārtota: ja atbrauc jaunieši ar draugiem, taisām *flešmobu*.”

ARMIJAS LAIKA PIEDŽĪVOJUMI

„Vasarās strādāju fabrikas *Māra* mehāniskajās darbnīcās, vienu vasaru celtniecībā. Mani ar draugu Māri aizsūtīja uz jauno kopmītņu māju montēt skapjus. Vakarā darbarīkus atstājām istabiņā, bet otrajā rītā viss sajaukts tā, ka neko vairs atrast. Uz balkona žūst vainiģo veļa. Sasējām tos krūšturus kopā un pa abiem riktīgi savilkām lencītes – katrs pie gala. Dabūjam tā pa mizu!”

1985. gadā mani iesauca armijā. Varēja aizsūtīt arī uz Afganistānu, taču palaimējās – nonācu Čehoslovākijā, bet arī tur mums *kulakus* rādīja. Trešdienās politpulciņš – jākonspektē visi tie teksti. Krievu valodu iemācījies tā, ka vēlāk pat ķieģeļus domās skaitīju krieviski. Sestdienās balsinājām trotuariem malas – tas saucās *parkohoz-jaistvennij deņ* (parku saimnieciskā diena). Lai mašīnām *GAZ-66* būtu skaistas riepas, tās bija jāieziež ar zābaku smēri un ar birstēm jāspodrina.

1979. gadā, kad sākās karš Afganistānā, pulku pilnā ekipējumā iesēdināja vilcienā, un pa tiešo prom! Mani aicināja palikt virsdienestā, bet vecmāte tāādu vēstuli atrakstīja! Runājot par šodien, no jaunesauktajiem nav lielas jēgas – vajag profesionālu armiju. Dēla klasesbiedrs (28 gadi) skolā bija galīgi nevaldāms puiselis, bet tagad Ādažos ir kārtīgs karavīrs.”

TRAKA PIEREDZE AR ZIBENI

„Kad atgriezies, sāku strādāt

dzelzsbetonos par armatūras metinātāju. Skatos – nāk armatūras saišķis, un man it kā kāds saka: „Paej nost!” Tikko pagāju, tā visi stieni pa gaisu! Kad sākās krīze, slēdza un izsaimniekoja arī *dzelzsbetonus*.

Apguvu zāģu asināšanu. No 1993. gada to darīju 16 gadus. No ķīmijas sāka sāpēt galva. Strādāju gaterī Īvandē pie Jēkabsona – reiz abi ar jaunāko brāli Jāni asinājām zāģus, kad izdzirdām pērķona grāvienus. Sēdēju pie vaļēja loga un skaitīju sekundes no zibens līdz grāvienam – negaiss strauji tuvojās! Izrāvu visus asināmos no kontaktiem – tie maksāja 1500 dolāru. Kaut kas sāka čirkstēt. No lielā elektrības sadales skapja lien ārā liesmu mēlītes! Tad atsprāga vaļā skapja durvis. Gribēju izlēkt pa logu, bet nezin kādēļ nokritu zemē. Bija iesperts transformatorā, un izlāde notika caur sadales skapi – visus kronšteinus atrāva! Arī brāli neredzams spēks piespieda pie zemes. Nogulējām, kamēr skapis dega. Asināmie palika veseli, bet darbnīcai bija noplēsta liela šķēpele no augšas līdz lejai. Man uz rokas parādījās sarkans plankums – it kā apdedzis, bet ar laiku pazuda. Abiem ar brāli vienādi simptomi: spiedoša sajūta sirds apvidū, ilgi sāpēja kājas. Pārdabiskas spējas gan neparādījās kā dažiem. Skapis izdedzis, bet uz spožajiem, telpā sakarinātajiem zāģiem parādījās brūna oksīda slānis. Kad to nofīrēja, visas lentes porainas kā sūklis. Kopš šī notikuma bišķi bailīgs no pērķona esmu.”

„PIRMO REIZI PĀRSKAITĪJU”

„2008. gadā sākās dižķibeles. At-radu darbu Talsos pie vīra, kurš taisīja apses šķindeles, – Latgalē nopircis vecu kloķa-klaņa mehānisma ēveli. Balķi sazāģēju 72 cm gabalos, ar ķīli sašķēlu klučus, skaldīju pagales un ēvelēju 2 cm biežās šķindeles. Beigās atveda tik likus balķus, ka nevarēju saprast, kā izzāģēt. Vēl pasūtītājs atteicās, bet man kredīti jāmaksā.

Uzņēmējam nebija, ko maksāt algā. Dabūju ilgi gaidīt, kamēr ko sakasīja, malku tirgojot. Viņš mašīnā dod paciņu. Es pirmo reizi iedomājos to žūksnīti pārskaitīt. Trūka 20 latu – tolaik liela nauda. Saimnieks it kā brīnās. Kur varēja palikt? Bet mašīnā nevar pazust – dabūja braukt mājās pakal.

Iestājos bezdarbnieku datoru kursus. Datorā varu arī filmas montēt, ja kādam vajag. Vēlreiz izgāju metinātāju kursus ar modernākām tehnoloģijām.”

RACIONALIZATORS

„Sāku strādāt KUK (tagad KKP – aut.) par sētnieku. Sniega lāpstai pieskrūvēju labu ulmaņlaiku zāģīti, lai sniegu no ietves var nokasīt, finieri nokrāsoju ar alumīnija krāsu, lai nesamirkst, un ieziedu ar sveces tautiem, lai sniegs nelīp klāt. Pavisam cita strādāšana! Ielas arī vajag mācēt tīrīt! Tagad iemācījušies uzlikt līdzenu bruģīti, bet toreiz pie *Maka* tas bija nelīdzens. Ja tikai uzkaisīja smiltis ar sāli, veidojās putra, pa ko nevar pāiet. Mēs ar kolēģi Edgaru strādājām divatā uz viena gabala – tā vieglāk – un notīrījām līdz bruģim. Mums pat bija fanu klubiņš no kundzītēm izveidojies. Svaigajā gaisā man pārgāja veselības problēmas no zāģu asināmā šķidrumsa ieelpošanas.”

UNESCO MANTOJUMS

„Teicu, ka vecās, ar reģipša skrūvēm sastiprinātās smilšu kastes ielās jūk ārā un sāls aizplūst, bojājot zālienu, – nekur tik švaku vairs nav. Priekšniece atbildēja: „Tas ir UNESCO mantojums!” Desmit gadus nostrādāju KKP. Kam labi, tas jau stāv klusu. Man ziemā pa apledojušajām ielām ar riteni jābrauc pa priekšu traktoristam rādīt, kur 150 smilšu kastes stāv. Piekabē sēdēt nedrīkst – nav sertificēta! Velosipēdam nopirku ziemas riepas ar radzēm. Bija tā vērts!

Par šo periodu varētu grāmatu sarakstīt. KKP iegādājās ielu tīrāmo mašīnu *Valija*, kas sētnieku darbu ļoti atvieglāja. Tā un tūristu vilciens *Ludis* braukā pa Kuldīgu, bet daudzi sētnieki kļuva lieki. Projām jau nedzina – vienkārši kļuva par aizvietoņiem un palīdzēja tiem, kuriem nav, ko darīt. Iedevu atlūgumu, ko no manis tik ļoti gaidīja. Tagad skolā pavisam kas cits!

17 gadus palīdzēju saimniecēm ar trimeri nopļaut ap dārziem zāli. Tagad veselība neatļauj. Esmu iegādājies klučotāju, precīzāk, puļķotāju, zaru smalcināšanai. Apzāģēju krūmus un taisu malku – zupa uz tādiem zariem uzvārās ļoti ātri. Varu citiem palīdzēt tikt vaļā no apauguma. Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā esam sētnieki abi ar Noru – pļaujām zāli, stādām puķes un darām citus vajadzīgus darbus.”

SARUNA AR JUBILĀRI

Nemt pretī visu, ko dzīve sniedz

Kuldīdzniecei Ingai Spēkainei 1. novembrī apritēja 52 gadi, un to viņa nosvinēja ģimenes lokā. Brīvdienās tikšot svinēts vēlreiz – ar draugiem. Gaviļņiecei svētku izjūta esot ik dienu: „Katru dienu saņemu uzmanības apliecinājumus un jūtos novērtēta – tā arī tam vajadzētu būt. Ir skumji saņemt uzmanību tikai Sieviešu un dzimšanas dienā.”

I.Spēkaine ir Īvandes muižas pārvaldniece, biedrības 4D – darbs, dienests, drošība, demokrātija – priekšsēde, nodibinājuma *Demokrātijas fonds* valdes locekle. Bet daudzi viņu Kuldīgā atceras kā agrāko Valsts policijas darbinieci, tostarp vadošos amatos.

KUBIKMETRA LĀCIS

Dzimšanas dienā Inga tiek sveikta ar ziediem, dāvanām un siltām īsziņām. Mīļākā un interesantākā dāvana, ko viņa jebkad saņēmusi, ir plīša lācis kubikmetra lielumā: „To pirms diviem gadiem uzdāvināja kolēģi. Lācis bija apvienotā dāvana – man bija atvaļināšanās no policijas un 50. jubileja.”

Vaicāta, ko svētkos sagaida, Inga teic: „Esmu gandarīta, ka cilvēki pamana un novērtē manu darbu.” Gadus jubilāre vairs neskaitot: „42 man noteikti patika labāk. Ja kāds sajauc un sveic par desmit gadiem mazāk, tas ir kā kompliments. Māšica katru gadu dāvina dāvanu karti ar tādu summu, cik gadu man paliek. Vienreiz uzdāvināja par desmit eiro mazāk. Jautāju: „Kā tad tā?” Viņa saka: „Tev dvēsele iet pa priekšu, un to patieso vecumu nemaz nezina.”

LAI SVĒTKI ARĪ GAVIĻŅIECEI

Reiz Inga svinējusi Kuldīgas novada muzejā: „Ēdām kūkas un skatījāmies ekspozīcijas. Gribēju nosvinēt interesantāk, ne tikai sēdēt pie galda un ēst, kā bieži darām.” Bet vienu gadu Ingas dzimšanas dienā izšķirušies tuvi radnieki, savukārt ap 14 gadiem šajā laikā bijušas omās bēres.

Kūka jubilejā esot vienmēr. Tiek taisīti arī cepetis ar kartupeļiem. „Svinot mājās, citkārt jubilārs var pazaudēt pats savus svētkus, jo jābūt arī namamātei. Lai sevi nenoslogotu, man patīk nosvinēt kādā restorānā – tur svētki ir visiem: gan ciemiņiem, gan jubilāram.” Vairāk apmeklēts restorāns *Goldingen Room*, kur Inga iecienījusi musa kūku *Antuanete*.

PORCELĀNS, AUŠANA, ADIŠANA

Vaicāta par nākamā gada mērķiem, Inga atzīstas: „Veiksmes pamatā ir vārds *jā*. Ja piedāvājumiem, avatūrām nepiekrīti, nekad nezina, kur tu varētu iet, ko satikt, kas varētu notikt. Vienmēr ņemu pretī to, ko dzīve dod, – izmantoju visas iespējas. Mērķu izvirzīšana gan, manuprāt, diezgan ātri var ievest depresijā, jo, ja neizdodas tos piepildīt, rodas visā-

das sevi graužošanas domas. Bieži mēdzu pieņemt spontānus lēmumus, piemēram, divu dienu laikā izdomāt uz nedēļu vai divām aizbraukt uz Turciju.”

Šībrīža darbs ir kārtot porcelāna kolekciju Īvandes muižā: „Daru to, kas pašai patīk. Kā saka: ja dari, kas patīk, nav nemaz jāstrādā. Vēl krāju lāčus.” Prieku sagādā arī adīšana un aušana: „Tā ir kā meditācija. Pārsvārādu džemperus. Šai ziemeļiem viens pabeigts, vēl viens top. Pie aušanas gan kādu laiku neesmu pieķērusies, un austuvē Kuldīgas Rātslaukumā viens iesākts lakatiņš mani kādu laiku jau gaida.”

KRĀT PĒRLES UN SAPNOT TRAKI

„Kad man jautā, ko es dzīvē krāju, atbildu, ka pērles. Pērles man ir cilvēki, ko satieku. Katrs ir unikāls, ar savu zīmolu. Cilvēki mums apkārt ir paši svarīgākie. Viss pārējais ir plūstošs un mainīgs. Ja tuvumā nav labu cilvēku, tad dzīvot grūti. Nesena atziņa: kapā var paņemt līdzī visus apēstos E burtus un plastisko ope-rāciju, pārējais paliek uz zemes.

Katram laiks atvēlēts tik, cik tas ir, tāpēc pavadīt to kaškos, strīdos nav vērts. Vajadzētu otram pievērst vairāk uzmanības. Arī jauniešos redzu, ka viņi bieži

Inga Spēkaine dzimšanas dienas labprātāk pavada restorānā vai kādā citā interesantā vietā, jo mājās, kad jābūt namamātei, nereti zūdot svētku izjūta.

cieš no uzmanības trūkuma. Visi rūpējas, lai viņi būtu paēduši un apģērbusies, taču nepārūpējas par to, kā viņi jūtas. Šķiet, ka cilvēki pārāk tiecas uz materiālām vērtībām, taču arī tas ir vajadzīgs, lai dzīvotu skaisti.”

Sapnis, ko Inga gribētu piepildīt 20 gados: „Gribu izdarīt ko traku, varbūt aizlidot kosmosā. Vēl kāds traks sapnis varētu būt pašai sava muiža. Tagad, kad cilvēki dzīvo ilgāk, ko tik vēl nevarētu paveikt! Gribētu iestāties doktorantūrā, piemēram, studēt psiholoģiju.”

Amanda Gustovska
Ingas Spēkaines arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Astoņi mazuļi

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 26. oktobra līdz 2. novembrim piedzimuši astoņi bērniņi: divas meitenes un seši zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Rēzija, Grēta, Valters, Oliveris, Elans, Artūrs, Roberts un Rodrigo Gabriels.

RECEPTĒ

Burkānu sviests

Vajadzēs: 1 kg burkānu, 150 g sviesta, ½ tēj.k. sāls, 1 čili piparu, 2 ķiploka daiviņas, pa 1 tēj.k. ingvera pulvera, kumina un koriandra, 1 ēd.k. medus.

Kā pagatavot. Burkānus nomizo un sagriež nelielos gabaliņos. Pannā izkausē ēdamkaroti sviesta un burkānus apcep, līdz tie mīksti un zeltaini. Ja vajag, var pieliet mazliet dārzeņu buljona vai ūdens, lai nepiedegtu. Uz sausas pannas apgraudzē kumina un koriandra sēklas, līdz rodas smarža. Saberž vai samaļ pulverī. Virtuves kombainā vai blenderī liek apceptos burkānus, čili piparu, ķiploku, ingvera pulveri, medu, kumina un koriandra maisījumu un atlikušo sviestu. Visu sakul viendabīgā masā. Pasniedz uz maizes.

Katrīna Spuleniece-Aišpure,
uztura speciāliste

ATZIŅAS

Vērtīga pieredze un mērķa apzināšanās

Man bija iespēja 27. oktobrī satikt Eiropas Parlamenta (EP) priekšsēdi Robertu Metsolu. Viņa izteikusi vēlmi savā vizītē Latvijā tikties ar jauniešiem, un es biju iekļuvusi 100 laimīgo skaitā.

Kad saņēmu ielūguma e-pastu, nosmējās, ka neatlaidīgā studēšana beidzot atmaksājas, jo pasākumam izvēlēti tikai desmit Rīgas Stradiņa universitātes (RTU) starptautisko attiecību programmas studenti. Gandarījums bija jau vien par to, ka esmu daļa no censoņiem, kuri tiešām savā jomā virzās uz konkrētu mērķi. Apzinājos, ka būšu to vidū, kuriem politiskie un pilsoniskie procesi gan Latvijā, gan Eiropas Savienībā nav vienaldzīgi.

Pasākumā tika pārstāvētas plašas jauniešu grupas: skolēni un studenti, cilvēki ar invaliditāti, tehnikumu audzēkņi un jau strādājoši jaunieši. Tikšanās ar R.Metsolu RTU auditoriju mājā pati par sevi radīja svinīgumu. Telpa paredzēta tieši 100 cilvēkiem, un tajā jautās mājīgums. Atnācām krietnu laiciņu pirms sākuma, un es redzēju tik daudzus un apņēmīgus jauniešus. Lūk, tā ir vide, kas iedvesmo un motivē! (Vēl labāka ir apziņa, ka esmu viena no tiem, nevis tikai vērotāja no malas.) Ieņēmām vietas pirmajās rindās un ar nelielu satraukumu gaidījām – vai patiesi tā būs viņa? Pasākuma vadītāja rosināja sarāst, ka priekšsēdei bijusi saspringta diena, te viņa vairāk vēlas atvilkt elpu, taču spēš pietiekami augstā līmenī sarunāties par jauniešiem svarīgu.

Raksta autore Kristīne Grīnberga ar Eiropas Parlamenta priekšsēdi Robertu Metsolu un kursa biedrenēm: Leldi Klaiņu un kuldīdznieci Līvu Vaivadi.

Plkst. 14.45 viņa ieradās viegli un gaiši, spēja jokot un saplūst ar auditoriju. Vispirms jautājumus uzdeva *Latvijas Radio 5* raidījumu vadītāja un producente Elīna Baltskara, Latvijas jauniešu attiecību speciāliste, invaliditātes aktiviste un māksliniece Diāna Ponaskova un EP Vēstnieku skolas dalībnieks Artūrs Bernhards Dubovskis. Jautājumi aptvēra plašu loku, ieskaitot jauniešu psiholoģisko veselību pandēmijas un

kara laikā, jauno cilvēku iesaisti lēmumu pieņemšanā gan pašvaldībās, gan plašākā mērogā, cieņu pret cilvēkiem ar invaliditāti un viņu iekļaušanu sabiedrībā. Tikai pēc tam neliels laiks tika dots jautājumiem no zāles, un R.Metsola bija patīkami pārsteigta par aktivitāti un enerģiju. Domāju, ka viņai radās ļoti labs iespaids un, iespējams, atziņa, ka nākotne ar šādu jauniešu līderību spēš būt vēl labāka par šodien.

Pēc oficiālās daļas viešņai jāsteidzas tālāk, taču selfiju mums izdevās noķert. Vēl tik daudz jautājumu palika neatbildēti, taču laika vairs nebija. Mūs gaidīja neformālas jauniešu sarunas. Ieradās arī pāris Latvijas pārstāvju EP, un Robertam Zilem man izdevās pajautāt par Eiropas Savienības stratēģisko autonomiju un tās reālajām iespējām. Atbilde deva zināmu priekšstatu par situāciju un kritiskās domāšanas nepieciešamību šāda līmeņa tēmās.

Pasākumā arvien jutu tādu kā nerealitātes izjūtu. Bija milzīgs lepnums par sevi, ka spēju tur būt. Tāda motivācijas deva neļaus atslābt un novirzīties no mērķa. Šādas sarunas vajag, lai sev atgādānātu, kāpēc mēs ejam cauri grūtajiem studiju gadiem, un, redzot rezultātu, tas ir daudz vieglāk. Apzinās, ka kādu dienu tas atmaksāsies. Un tā ir vislabākā sajūta – darīt ko jēdzīgu ar domu ieguldīt sevī, lai pēc tam pats būtu resurss, kas var dot gan sev, gan pasaulei. Vērtīga pieredze, sevis izzināšana un tālāku mērķu izvirzīšana – tā es raksturotu savu tikšanos ar R.Metsolu.

Kristīnes Grīnbergas teksts
un arhīva foto

NEDĒĻAS VIEŠŅA

Anija Jurdža – Ungārijas augstākajā līgā

Skrundeniece, viena no Latvijas volejbola izlases līderēm ANIJA JURDŽA šosezon spēlē Ungārijas klubā *Nireghāzas** „*Fatum*”. Paredzēts, ka Anija ar jauno komandu piedalīsies arī Eiropas Volejbola konfederācijas jeb CEV izaicinājuma kausa sacensībās. Turp viņa devās šovasar, pabeigusi Latvijas Sporta pedagogijas akadēmiju.

Kā šajā klubā nokļuvi?

Pēc augstskolas gribēju aizbraukt citviet un spēlēt volejbolu profesionālā līmenī. Palīdzēja gan iepriekšējās komandas, kurās spēlēju, un trenere Ingusa Minusa, gan Latvijas valstsvienības treneris Daniele Kaprioti. Izdevās atrast aģentu, un viņš man palīdzēja atrast šo Ungārijas klubu. Sākumā bija divi piedāvājumi, bet pēc sarunas ar Ungārijas kluba treneri Leonu Gaitanaki priekšroku devu šai komandai. Arī mani viņi izvēlējās.

Vai esi jau iespēļējusies?

Jā, labi. Komanda ir diezgan jauna, bet tas neko nemaina – varam spēlēt pietiekami labā līmenī. Sezona nupat sākusies. Mums bijušas divas oficiālās spēles, un abās uzvarējām. Šonedēļ gaidāma trešā – mājas spēle. Ceram, ka arī to uzvarēsīm.

Vai esi pamatsastāvā?

Grūti pateikt, lai gan varētu sacīt, ka esmu pamatsastāvā. Bet notiek maiņas, lai komandai labāk. Laukumā tieku, un man ir iespēja sevi pierādīt. Es esmu ceturtais zonas spēlētāja. Komandā šai pozīcijā esam trīs pamatspēlētājas un divas jaunatnes volejbolistes.

Cik spēcīga ir šī komanda?

Spēlē Ungārijas ekstralīgā, un tā ir pati augstākā. To varētu salīdzināt ar Baltijas līgu – tā savukārt Latvijā ir augstākā. Vēl spēlējam Ungārijas kausa izcīņā, kur piedalās arī zemāka līmeņa komandas. Šī sešas reizes ir kļuvusi par

valsts čempioni, deviņas reizes izcīnījusi Ungārijas kausu. Tā piedalās arī Eiropas kausa izcīņā. Iepriekšējā sezonā Čempionu līgā klubs ierindojās piektajā vietā.

Vai Ungārijā volejbols ir populārs?

Ir. Ungārijai ir laba izlase, kura tāpat kā Latvijas izlase nesniedz kvalifikācijā. Tai veicās nedaudz labāk nekā mums. Līmenis ir labs, treniņi divreiz dienā – Latvijā reti to var realizēt. Manuprāt, Ungārijā volejbols ir jaudīgāks, agresīvāks, jo katrā komandā ir kāda spēlētāja no citas valsts. Latvijas sievietes volejbolā ir tikai vietējās sportistes, parasti skolnieces, studentes.

Kāda ir tava ikdiena?

Katru nedēļu treniņi ir divreiz dienā. Pirmais sākas deviņos rītā. Stundu vai divas ilgs – tas atkarīgs no trenera plāna. Pārsvārā strādājam svaru zālē, bet var būt arī tehniskas lietas, piemēram, serve, tās uzņemšana, aizsardzība. Arī izturības treniņi. Pēc tam ir pusdienlaiks un neliela atpūta. Tad atkal vakara treniņš, pārsvārā no četriem līdz sešiem, un tad vairāk ir darbs pie sadarbības, komandas veidošanas, saspēles, taktikas, spēlētājam seši pret seši. Brīvdienā nav daudz – gribētos vairāk, bet parasti pēc spēles viena diena ir brīva, un tad var darīt, ko katrs vēlas. Dažreiz ir brīvi arī rīti, bet ļoti reti. Cītīgi trenējamies un gatavojamies spēlēm.

Šovasar pirms došanās uz Ungāriju skrudniece Anija Jurdža absolvējusi Latvijas Sporta pedagogijas akadēmiju.

Vai komandā esi vienīga ārzemniece?

Sešas ir vietējās sportistes, starp tām arī jaunatnes vecuma. Viņas uz treniņiem bieži netiek, jo ir mācības skolā un viņas spēlē arī jaunatnes komandā. Kā leģionāres esam es, vēl ir no Kazahstānas, Slovēnijas, Ukrainas, Bosnijas, Turcijas un Venecuēlas. Komandas saziņas valoda ir angļu. Protams, mācāmies arī ungāru vārdus. Par sadzīvi runājam, spēlētājam no kluba viss ir nodrošināts: dzīvesvieta, ēdināšana, rehabilitācija, masāžas, fizioterapeiti, primārās medicīniskās lietas.

Vai šī ir tava pirmā starptautiskā pieredze?

Jā, pirmā. Kad mācījos Murjāņu Sporta ģimnāzijā, spēlēju arī tajā komandā. Pēc tam pārgāju uz Rīgas Stradiņa universitātes un Minusas volejbola skolas komandu. Ar abām spēlēju Latvijas čempionātā, Latvijas kausa izcīņā. Ar pēdējo komandu arī Baltijas līgā, bet tur tik labi neveicās. Vienlaikus spēlēju Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijas komandā. Tajā gan vairāk prieka pēc.

Anija ar 16. numuru.

Vai pamatus iemācījies Skrudnādā?

Jā, pie treneres Rudītes Kronlakas. Viņa man palīdzēja tikt Murjāņu Sporta ģimnāzijā. Liels paldies par to! Bez Murjāņiem es šodien nebūtu tur, kur esmu. Murjāņos sāku mācīties no 8. klases.

Kādēļ savulaik izvēlējies volejbolu?

Ģimene man nav ļoti sportiska. Māsu vairāk interesē mūzika, dejošana. Mamma vienmēr ir teikusi, ka kaut kas jā dara – nevar sēdēt mājās. Sāku apmeklēt volejbola nodarbības, un man patika. Esmu trenējusies arī vieglatlētikā, padēvās skriešana.

Kā dai jābūt, lai spēlētu profesionāli?

Noteikti jābūt pārliecībai par sevi. Ja neesi pārliecināta, ka tu to vari, uz laukuma ir ļoti grūti savākties un izdarīt to, kas jāizdara.

Kas no spēles sniedz gandarījumu?

Emocijas. Tas, ka visa komanda ir kopā un spēle tiek izbaudīta. Lai nav tā, ka uz laukuma esi tikai tāpēc, ka kāds lika tur būt.

Vajag pašai to gribēt. Un vēlēties uzvarēt.

Runā, ka volejbols ir gara auguma cilvēku spēle.

Protams, vieglāk ir tad, ja esi garāka auguma spēlētāja visos elementos: blokā, uzbrukumā. Varbūt aizsardzībā būs grūtāk, jo šajā pozīcijā īsākai vieglāk.

Un kāda esi tu?

Esmu no garā gala – man ir 1,86 m.

Vai līgumu ar komandu parakstīji uz vienu sezonu?

Jā. Bet pēc šīs sezonas gribētu turpināt spēlēt ārzemēs.

Kā pavadī brīvo laiku?

Tas atkarīgs no dienas. Dažreiz dodos pastaigā pa pilsētu, un Nireghāzā ir ielas, kas līdzinās Vecrīgai. Biju apskatīt arī zooloģisko dārzu – tas viņiem iespaidīgs. Citreiz paskatos kādu filmu, lasu romantiskas grāmatas.

* Nireghāza – vairāk nekā 100 tūkstošu iedzīvotāju pilsēta Ungārijas ZA, Vidusdonavas zemienē, netālu no robežas ar Slovākiju, Rumāniju un Ukrainu. Caur to ved ceļš Venēcija–Budapešta–Kijiva. Tuvākā lidosta ir Budapešta.

Anijas Jurdžas arhīva foto

TELPU FUTBOLS

Nikeram virslīgā trešais panākums

Latvijas telpu futbola virslīgā pie trešās uzvaras pēc kārtas tikusi Kuldīgas komanda *Nikers*, izbraukumā ar 3:0 apspēlējot Madonu.

Iepriekšējās divās spēlēs kuldīdznieki ar 4:1 pieveica pērnās sezonas vicečempioni *Rabu*, bet ar 4:2 – Salaspili. Piecās spēlēs *Nikers* izcīnījis trīs uzvaras un ar deviņiem punktiem kopvērtējuma tabulā ir ceturtajā vietā. 12. novembrī *Nikers* mājās uzņems komandu *Kengaroos*.

ŠAHS

Kuldīdzniecēm divas godalgas

Rīgā turnīrā *Supersahiste* labi rezultāti Kuldīgas novada sporta skolas audzēknēm Esterei Fogelei un Emīlijai Dabrai.

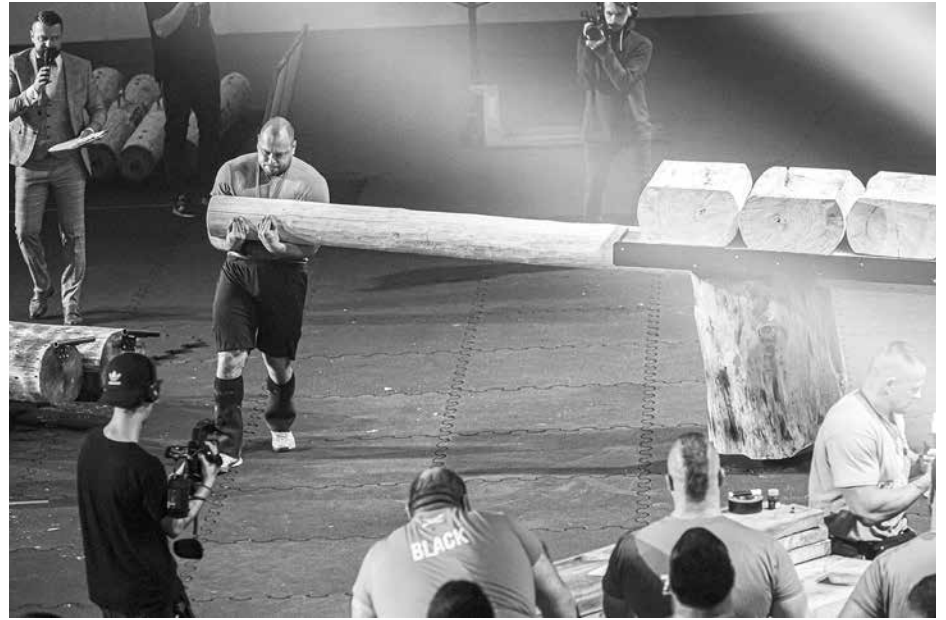
2010. gadā dzimušo un jaunāku grupā E.Fogele uzvarējusi – viņa ieguvusi četrus punktus un bijusi labākā starp trešās sporta klases šahistēm. E.Dabra ceturtajā sporta klasē ar trim punktiem izcīnījusi trešo vietu.

SPĒKAVĪRI

Kuldīgas vīriem starptautiska pieredze

Kuldīdznieks Valentīns Klevinskis devies *Fermera pastaigā*. Viņam blakus – treneris un šoreiz arī sacensību tiesnesis Māris Rozentāls.

Kuldīgas spēkavīrs Andris Dilāns griež pulksteni.

Starptautiskās spēkavīru sacensībās Talsos uzvarējis Aivars Šmaukstelis no Valmieras puses, bet kuldīdznieki Andris Dilāns un Valentīns Klevinskis izcīnījuši attiecīgi desmito un 11. vietu. Galvenais tiesnesis bijis kuldīdznieks Māris Rozentāls.

Spēkavīru veikumu klātienē vērojis vairāk nekā tūkstotis skatītāju, tiešsaistē – 61 tūkstotis. Sacentušies 11 dalībnieku: A.Šmaukstelis, A.Dilāns, V.Klevinskis, Didzis Zariņš, Židrūns Savicks, Mants Lala (abi no Lietuvas), Ervins Tots (Igaunija), Pavlo Kordijaka (Ukraina),

Endijs Bleks (Skotija), Rongo Kīns (Jaunzēlande), Sebastians Kureks (Polija).

Organizators Dainis Zāģeris ar savu lielo pieredzi uzdevumus veidojis tā, lai būtu interesanti ne tikai sportistiem, bet arī skatītājiem. Bija sešas disciplīnas. Pirmā – stafete ar smagumu celšanu

ar automašīnas vilkšanu. Automašīnā jāieliek maisi, kas sver 100, 120, 150 kg, un automašīna ar vinču jāvelk 15 metru. *Fermera pastaigā*, nesot divus baļķus, kuru kopējais svars ir 135 kg, jānoskrien 30 metru. Baļķa celšanā jāparāda, cik reižu minūtē var pacelt 145 kg smagumu. Stafetē ar

baļķa vilkšanu – deviņi cēlieni, svars pamazām tiek palielināts no 250 līdz 400 kg. *Pulkstenis* ir četri skrējieni ar atsvaru uz laiku. Laukakmeņu celšana ir uzdevums uz postamenta uzcelt sešus akmeņus no 120 līdz 170 kg.

Organizatoru foto

BASKETBOLS

Piecas spēles – piecas uzvaras

Latvijas Jaunatnes basketbola līgā Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi, aizvadot piecas spēles, visās tikuši pie uzvaras.

U14 komanda ar 58:33 pārspējusi *Talsus/Roju*, U15 vienība ar 55:35 – Liepājas sporta spēļu skolas otro vienību un ar 77:39 uzvarējusi Jaunpili. Arī U16 komanda ar 75:52 un U19 vienība ar 95:55 pieveikusi Jaunpili.

Talsos otrie

Talsu rudens kausa izcīņā basketbolā Kuldīgas novada sporta skolas U10 vienība spēlējusi ar mājiniekiem, ar Rojas un Kandavas basketbolistiem un izcīnījusi sudraba medaļas.

U11 komanda pārbaudes spēlē pret Talsu vienaudžiem ieguvusi vērtīgu pieredzi.

FLORBOLS

Izvirzās vadībā

Latvijas florbola čempionāta 1. līgā pēc piecām spēlēm Rietumu zonā komanda *Kuldīga/KNSS* izvirzījies līderpozīcijā.

Piekto panākumu kuldīdznieki izcīnījuši izbraukumā, kur ar 9:8 pagarinājumā pieveikuši *Ogres vilkus/Lielvārdi*. Nākamo spēli mūsējie aizvadīs 19. novembrī, kad mājās uzņems *Leģionu/Grobiņas SC*.

Panākumi arī jauniešiem

Latvijas jaunatnes florbola čempionātā Kuldīgas novada sporta skolas U15 grupas audzēkņi ar 8:3 apspēlējusi vienību *Rīgas lauvas/Stars*.

Kuldīgas komandā rezultatīvākie bijuši Erlends Freibergs un Lūkass Jansons – katram četri punkti. Puišus trenē Inguss Gailis.

RITENBRAUKŠANA

Mūsējie Salaspilī uzvar

Velokrosa sacensībās Salaspilī, Zīriņos, jauniešu ieskaitē uzvarējis Kuldīgas novada sporta skolas audzēknis Uvis Zvirbulis, junioriem – Gusts Lapiņš, kurš elites braucēju ieskaitē bijis ceturtais.

Jaunieši trasē pavadījuši 40 minūtes, bet juniori un elites riteņbraucēji – stundu un desmit minūtes. Riteņbraucējiem šosezon tās bija pēdējās sacensības.

KALENDĀRS

- 5.XI 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 6.XI 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 6.XI 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (startē Vārmes komanda).
- 7.XI 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 7.XI 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas Jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U19 grupas zēniem.
- 8.XI 10.00 Kuldīgas sporta namā (Virvas ielā 13) – novada skolu sacensības 3x3 BASKETBOLĀ.
- 9.XI 18.30 Kuldīgas hallē – Latvijas Jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U15 grupai: *Kuldīgas NSS – Irlava/Tukums*.
- 10.XI 15.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – sporta skolas sacensības VIEGLATLĒTIKĀ U12 grupai.
- 11.XI 17.00 Kuldīgas hallē – Latvijas Jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U17 grupas zēniem.
- 12.XI 10.00 Kuldīgas sporta namā – Latvijas Jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U17 grupas zēniem.
- 12.XI 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas Jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U13 grupai: *Kuldīgas NSS – Rubene/KSS*.
- 12.XI 17.00 Kuldīgas sporta namā – Latvijas Jaunatnes BASKETBOLA līga: *Kuldīgas NSS – Iecavas SS*.
- 12.XI 18.00 Kuldīgas hallē – spēle TELPU FUTBOLA virslīgā: *Nikers – Kengaroos*.
- 13.XI 10.00 Kuldīgas hallē – zibensturnīrs TELPU FUTBOLĀ.
- 15.XI 10.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – novada skolu sacensības VEIKLĪBAS STAFETĒ.
- 16.XI 15.00 Kuldīgas manēžā – sporta skolas sacensības VIEGLATLĒTIKĀ U14 grupai.
- 19.XI 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle VOLEJBOLĀ nacionālajā līgā: *Kuldīga/KNSS – Aizpute*.
- 19.XI 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Leģions/Grobiņas novads*.
- 20.XI 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 26.XI 11.00 Kuldīgas hallē – Eiropas klubu sacensības GALDA TENISĀ (B reģions).
- 26.XI 13.00, 27.XI 10.00 Kuldīgas sporta namā – Latvijas Volejbola federācijas kausa izcīņa VOLEJBOLĀ U19 grupas meitenēm.
- 27.XI 10.00 Kuldīgas hallē – Eiropas klubu sacensības GALDA TENISĀ (B reģions).
- 27.XI 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (startē Vārme).

Atceras mūžībā aizsauktos

Novembrī Kuldīgas novada kapsētās norit Mirušo piemiņas diena jeb svečīšu vakars. Tie ir īpaši svētki, kas kristīgajā baznīcā ieviesti tāpēc, lai atcerētos un Dieva priekšā pieminētu savus aizgājējus, iedegot svečītes.

Latvijā svečīšu vakars par baznīcas tradīciju kļuvis 1832. gadā, tas aprēķināts pēc

Prūsijas parauga – baznīcas kalendāra pēdējā svētdienā. Savukārt Romas katoļu baznīca Mirušo piemiņas dienu svin kā Visu dvēseļu dienu nākamajā dienā pēc Visu svēto dienas 2. novembrī, tādējādi Alsungas pusē atceres pasākumi jau aizritējuši, tomēr arī citās dienās tuvinieki šomēnes var mūžībā aizgājušos pieminēt.

MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA

Kuldīgā 20.XI Meža, Kalna un Annas kapos.

Skrundā un Skrundas pagastā 19.XI Sila kapos 16.00, Baznīcas kapos 17.00, Dobeļu, Vadžu, Pastaru un Klūgu kapos nenoteiktā laikā.

Ēdolē 5.XI Postmuižas kapos 13.00, Lieģu kapos 13.40, Kesteru kapos 14.30, Kaušu kapos 15.00, Paružu kapos 15.40, Lūšu kapos 16.30.

Gudeniekos 5.XI Kunču kapos 15.00, Ūdru kapos 15.20, Naglas kapos 15.40, Kumsteru kapos 16.00.

Kabilē 12.XI Gatviņu kapos 14.00, Kables kapos 15.00.

Raņķos 19.XI Irbes kapos 15.00, Priednieku kapos laiks nav noteikts.

Kurmālē 20.XI Segļu kapsētā

11.00, Kurmāles kapsētā 11.30, Siliņu kapsētā 12.00, Pūķu kapsētā 13.00, Paulīnes kapsētā 13.30, Pūcu kapsētā 14.00, Ēmu kapsētā 14.30, Viļenieku kapsētā 15.00, Vilgāles kapsētā 15.30.

Pelčos 20.XI Bišavu kapos 13.00, Rimzātu kapos 14.00, Ģiņu kapos 15.00, Pelču kapos 16.00.

Rudbāržos 19.XI Lūdiķu, Krogarāju, Sprīžu, Vecsieksātes, Bākūžu kapos.

Laidos 20.XI Pilssakaru, Dumpīšu, Vangas, Ārzes, Laidu un Valtaiku Mācītāju kapos.

Snēpelē 20.XI Kundu, Centra, Vindenieku, Kalnu kapos.

Nīkrācē 20.XI Purvakroga, Miera, Nīkrāces, Tukuma, Priednieku un Līgtu kapos.

Rendā 20.XI Meķu, Lejaskrogu, Cērpu, Avotnieku, Koļu kapos.

KULDĪGĀ

Lāčplēša dienas svinības

11. novembrī Kuldīgas novads Lāčplēša dienu svinēs ar dažādiem pasākumiem.

Šogad tos rīko Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljons kopā ar pašvaldību, Zemessardzes 4. Kurzemes brigādi un Nacionālo bruņoto spēku (NBS) Jūras spēku orķestri. Varēs apskatīt NBS, Jaunsardzes un Iekšlietu ministrijas struktūrvienību ekipējumu un kaujas tehniku, kopā ar Tēvzemes sargiem klausīties koncertu un piedzīvot citus patriotisma pilnus brīžus.

11.00 piemiņas brīdis Annas kapos.

12.00 militārās tehnikas maršs cauri pilsētai (vecais Ventas tilts–Baznīcas–Mucenieku–Piltenes iela).

12.00–15.00 Pilsētas laukumā ekipējuma un kaujas tehnikas prezentācija.

12.00–15.00 novada muzejā lentišu locīšana, pieteikties pa tālr. 2462236.

15.00–15.45 Sv. Annas baznīcā jauno zemessargu svinīgais zvērests.

18.00 Pilsētas laukumā militārā parāde un lāpu gājiens (pa Liepājas un Baznīcas ielu līdz Pilsētas dārzam), piedalās NBS Jūras spēku orķestris.

19.30 Pilsētas dārzā koncerts – grupu *Five&Live*, *Stars* un novada ukraiņu kopienas priekšnesumi.

Koncertzālē Klavins Piano (Kalķu ielā 16)

5.XI 11.00 Valda Līcīša glezniecības studijas kursi. 6.XI 16.00 pianists Arnis Zandmanis spēlēs J.S.Baha 12 prelūdijas un fūgu no *Labi temperētā klavesīna* 1. sējuma.

Novada muzejā līdz 20.XI izstāde *Cik jauki, cik jauki gan dzīvot pasaulē!*, līdz gada beigām ekspozīcija par novadpētnieku Valfrīdu Fromholdu-Treiju.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē Brigitas Stenclavas apgleznotā zīda izstāde *Portreti*.

Mākslas namā Latvijas komiksu izdevniecības *Kuš!* 15. jubilejas izstāde *Rebel Rebel*. 24.XI 16.00

3. ceļotmīļotāju tikšanās ar Renāti Bērziņu (arī feisbukā).

Bibliotēkā 7.XI 15.00 mediju ekspertes Andas Rožukalnes lekcija *Kas uzrauga sabiedrības sargsuni*, saruna par sabiedrisko mediju ētiku un mediju ombudu. 24.XI 19.00 literatūras diskusiju klubs *Plaukts* vietnē Zoom.

Literatūras izstāde *Novadpētniekam, skaņuplašu kolekcionāram Atim Gunivaldim Bertiņam – 90*.

Ventas rumbā 11.XI 19.00–20.30, 17.XI 19.00–20.00, 18.XI 17.00–18.00 un 19.30–20.30 gaismu spēles patriotiskos toņos, vislabāk redzamas no Pils ielas un ķieģeļu tilta.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Bibliotēkā izstāde par Alsungu No *Melānijas albuma*, no 8.XI Guntas Krasts dāvinājums no ASV – grāmatas par vēsturi, ģeogrāfiju, ceļojumiem, kas izdotas 1947.–1987. g. Amerikā, Vācijā, Austrālijā. Novembrī izstāde feisbukā par jaunāko literatūru. 14.–20.XI Ziemeļvalstu literatūras nedēļā lasījumi no Patrika Svensona grāmatas *Zuša evaņģēlijs*. Lasīs bibliotekāre un apmeklētāji.

Pamatskolā bibliotēkas izstāde Lāčplēša dienai un Latvijas Republikas proklamēšanas svētkiem.

KURMĀLĒ

Pie pagastmājas 11.XI 18.00 Lāčplēša diena – iedzīvotāji aicināti iet lāpu gājienā un iedegot svečītes.

Izstāžu zālē Tautas tēlotājmākslas studijas *Kuldīgas palete* izstāde no *Mākoņu plenēra*.

Vēstures istabā fotogrāfiju izstāde *Vecā albuma stāsts*, ko vilgālniece, vēstures mantojuma kopēja Aina Šļisarenko izveidojusi, apkopojot pagasta ļaužu fotogrāfijas. Visi laipni aicināti – iespējams, kāds saskatīs arī savas dzimtas vēsturi.

LAI DOS

Bibliotēkā Mārtiņa Pizika gleznu izstāde *Ziedu galerija*, Dainas Girvaites fotogrāfijas *Mani putni*.

SKRUNDĀ

Pagasta pārvalde līdz 15.XI aicina atsaukties tos, kuri būtu gatavi uzdāvināt Skrundai Ziemassvētku egli. Ja jūsu īpašumā ir 6–7 m gara, simetriska un kupla egle, lūgums zvanīt pārvaldes vadītājam Gunai Skrebelelei pa tālr. 29421665 vai rakstīt e-pastā: guna.skrebele@kuldigasnovads.lv.

RESTORĀNU NEDĒĻA

Decembrī ar Kuldīgas garšu

Šogad restorānu nedēļa *Taste Kuldīga** notiks no 5. līdz 11. decembrim. 14 Kuldīgas un apkārtnes restorānos un kafējnicās svētku laika piedāvājumu, kurā meklēta Kuldīgas garša, varēs nogaršot par labu cenu – divu ēdienu maltīti par 12 eiro un trīs ēdienus par 17 eiro, informē Kuldīgas novada tūrisma attīstības centra vadītāja Jana Bergmane.

Pilsētā un tās apkārtnē ir vairāk nekā 30 ēdināšanas uzņēmumi. „Gastronomija ir neatņemama Kuldīgas sastāvdaļa, un restorānu vai kafējnicu apmeklējums nav tikai stāsts par ēšanu – tas ļauj ne tikai viesiem, bet arī mums pašiem Kuldīgas kultūru atklāt caur garšu pieredzi,” stāsta restorāna *Bangert's* īpašnieks Artis Rozītis, kurš šajā notikumā piedalās kopš pirmsākumiem.

Tas aizsākās 2017. gada pavasarī kā eksperimentāls pasākums ar 11 dalībniekiem. No tiem šogad piedalīsies četri, pārējie ir jaunpieņācēji. Stāsta Santa Cine, restorāna *Goldingen Room* īpašniece: „Kuldīgas restorānu nedēļa pirms pieciem gadiem bija kā

Pagasta pārvalde 11.XI aicina logos iedegot svečītes, pieminot Latvijas brīvības cīņās kritušos.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā Dagnijas Grundbergas radošo darbu izstāde *Mana meditācija*, 14.XI 12.00 lasītāju klubs.

Lēnās pie piemiņas sienas 11.XI 17.00 Latvijas brīvības cīņotāju un valstij svarīgu notikumu atceres brīdis ar pagasta sieviešu ansambļa *Diantus* piedalīšanos. Iedzīvotāji aicināti namu logos iedegot svečītes.

PADURĒ

Bibliotēkā Gundijas Kalējas gleznas.

PELČOS

Bibliotēkā fotoizstāde *Ainavas, noskaņas, cilvēki Pelčos* (vietējie amatieri kopā ar klubu *Divas upes*), daļa skatāma arī pagastmājā. 14.–16.XI Ziemeļvalstu literatūras nedēļa: 10.00 rītausmas lasīšanas stunda bērniem, 15.00 krēslas lasīšanas stunda pieaugušajiem.

RAŅĶOS

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

RENDĀ

Kultūras namā fotomākslinieces Sintijas Šlēgeles izstāde *Liku būdu*

zem akmeņa projektā *Kuldīgas novada rezidence radošajiem autoriem*. **Bibliotēkā** līdz 15.XII Mairas Rībenas radošo darbu izstāde *No grāmatas līdz gleznai*.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 10.XI 17.00 Mārtiņi ar folkloras kopu *Kamenīte*. **Bibliotēkā** līdz 2.XII Evas Zagorskas gleznas.

RUMBĀ

Bibliotēkā literatūras izstāde *Grāmata vai ekranizācija?*, Aijas Lubiņas sērkokociņu etiķešu kolekcija, 21.XI 16.00 lasītāju klubiņš.

TURLAVĀ

Bibliotēkā ciklā *Radošā Turlava* līdz 30.XI Ivetas Pļaviņas dabas veltes un Ināras Zeltītes adīto zeķu izstāde *Galvenais – kājas siltas*. Līdz 16.XI Eltona (Valda Lancmaņa) ilustrāciju izstāde Artura Balta grāmatai *Austris*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā Mārtiņa Pizika gleznas *Daba, putni un dabas skati*, Vārmes rokdarbnieku, amatnieku darbu izstāde. 11. un 25.XI 10.00 tiešraide feisbukā *Piektdienas pasaku rīts kopā ar Krokstīti*.

Parkā Aizupītes 11.XI 17.00 Lāčplēša dienas pasākums *Kur divi gaismas ceļi satiekas*.

„2017. gadā bijām beiguši savu eksperimentālo sezonu, guvuši pārliedzību par spējām un vēlējamies jaunus izaicinājumus. Pirmā Restorānu nedēļa mums bija veiksmīga, un šogad piedalīsimies atkal. Pēc šī maratona esam uzlādēti pozitīvi, lai gan noguruši, bet vienmēr guvuši prieku no labām emocijām un jaukās kņadas.”

* *Taste* (angļu val.) – garša

Ineses Kronas foto

PĀRDOD

Vienistabas **DZĪVOKLI**.
Cena: 26 000 EUR. Tālr. 29296900.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

VW Sharan, 2007. g., TA līdz 2023. g. novembrim. Tālr. 26015875.

Honda, 2001. g., un medību **BISI**. Tālr. 26600500. Fotogalerija: www.307.lv/5654.

Lēti – **MĒBELES**. Tālr. 29113512.

5 sekciju **APKURES KATLU**. Tālr. 29181475.

METĀLA JUMTUS un notek-sistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (455 EUR/palette), klucīšus (160 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Sausu **MALKU** maisos, piegāde nodrošināta. Tālr. 25607959.

KARTUPEĻUS 'Vineta'. Tālr. 26821553.

KĀPOSTUS skābēšanai. Tālr. 29653166.

Sertificēta kautuve pārdod svaigu, Latvijā audzētu **CŪKGAĻU**. Bezmaksas piegāde. Tālr. 29406978.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

PĒRK

1–3 istabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 29286489.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Pērk vai nomā **ZEMI** (arī aizaugušu, viensētas u.c.). Tālr. 28963556.

ZEMI, MEŽU. Tālr. 28963556.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jenisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; riteņtraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

SILTINĀM MĀJAS ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

MAINĀM JUMTUS, siltināšanas darbi, koka konstrukcijas, montāža, **TEĻPU REMONTS**, materiālu piegāde. Tālr. 22407371.

Visu veidu **JUMTA DARBI**. Tālr. 26844885.

Piedāvājam dažādu veidu celtniecības **IEKŠDARBUS**. Tālr. 26996867.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

5. novembrī Ēdoles pagasta kapsētās **SVECĪŠU VAKARS**: Postmuižas kapos 13.00; Lieģu kapos 13.40; Ķesteru kapos 14.30; Kaušu kapos 15.00; Paružu kapos 15.40; Lūšu kapos 16.30.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Spiežam **SULAS** no jūsu augļiem un dārzeņiem Padurē. Tālr. 24914134.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu putenī, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.*
/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Kristīnei Liepukalnei, mammīti zaudējot. Jelgavas ielas 38. mājas kaimiņi

*Ir pēdējais mūža cēliens
beidzies,
Ar dzērvju kāsi uz debesīm
steidzies.*

/V.Kokle-Līviņa./
Izsakām līdzjūtību Inītai un pārējiem piederīgajiem, VALIJU pēdējā gaitā pavadot. Sekcijas kaimiņi

*Nav kādas balss un soļu blakus,
Un rudens vējš top divkārt ass.*
/K.Apškrūma./

Jūtam līdzī Kristīnei Afanasjevai, no tuva cilvēka atvadoties. Ansambļa *Pa vējam* dalībnieki

*Zeme, tev šodien
Viens ceļinieks vairāk...*

/O.Vācietis./
Izsakām līdzjūtību Inesei un Kristīnei, opi zemes klēpi guldot. Kuldīgas amatierietris

*..deg pīlādži un
visiem rāda ceļu,
un katram savs
līdz galam jāiziet.*

/O.Vācietis./
Izsakām līdzjūtību Sandim Grīnbergam, tēvu mūžībā pavadot. Kolēģi

MAINA

Vienistabas **DZĪVOKLI** ar malkas apkuri Kuldīgā pret citu īpašumu. Tālr. 22447206.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

LAIKA ZIŅAS

Būs mēreni rudenīgi un miglaini

Novembris sācies ar mērenu siltumu un miglainiem rītiem, arī turpmāk gaisa temperatūra pazemināsies lēnām, un krasa laika maiņa mēneša pirmajā dekādē netiek prognozēta.

Laika zīmju vērotājs Vilis Bukšs sociālajos tīklos teicis, ka īsta ziema pat austrumos nav gaidāma vēl vismaz četras nedēļas. Novembra sākums ik gadu ir brīdis, kad rudens ar ziemu cīnās. Nākamnedēļ Mārtiņdienas folkloras pasākumos droši vien skanēs tautdziesmas un ticējumi par laika vērojumiem, jo to ir ļoti daudz: ja Mārtiņos salst, tad novembra beigās līst; ja ir atkušņi, tad visa ziema pilna atkušņiem; ja debesis skaidras, tad ziemā bieži būs sals. Šobrīd ir veļu laiks, un šajā ziņā folklorā sakrīt ar vērojumiem dabā, proti, ir mitrs, miglains laiks un gaisa temperatūra virs normas. Miglas dēļ meteocentra kartē atkal parādījušies dzeltenie brīdinājumi, liekot uzmanīties autovadītājiem.

Pateicoties miglai līdzīgai dabas parādībai, Kuldīga guvusi LTV laika ziņu komentētāja Toma Briča ievērību. Viņš feisbukā pamanījis kuldīdznieces Vīnetas Brūderes-Sedlīņas foto un video ar Ventas rumbu, virs kuras kūp milzīga dūmaka. „Tāds skats nūdien nav novērojams bieži,” komentē T.Bricis. Ūdens iztvaikošanu viņš skaidro ar krasi atšķirīgo temperatūru: pirmdien rīta agrumā Kuldīgā

Tādi kūpoši miglas vāli kā naktī uz pirmdienu virs Ventas rumbas gadoties ļoti reti.

bijis ap –2 grādiem, bet ūdens temperatūra Ventā ap +9.

V.Brūdere-Sedlīņa *Kurzemniekam* stāsta, ka nakts no svētdienas uz pirmdienu bijusi ļoti dzestra. Noejot līdz Ventas rumbai, no šī skata aizrāvusies elpa: „Neko tādu nebiju redzējusi – kā pasakā! Iespējams, to neredzētu un nevarētu nofotografēt, ja rumba būtu tumsā. Bet tā bija izgaismota.”

Viduskurzemē nedēļas nogalē siltas gan

dienas, gan nakts, arī jaunredēļ krasi atšķirība nav gaidāma. Dienā būs līdz + 8, naktīs ap +5. Pūtīs D vējš, sestdienas pēcpusdienā iespējams lietus. Svētdien debesis skaidrosies, būs diezgan saulaini. Pirmdien pārsvarā mākoņaini, pievakarē atkal gaidāmi nokrišņi.

Daina Tafelberga
Vīnetas Brūderes-Sedlīņas arhīva foto

PAZUDIS

Kuldīgā, vecpilsētas rajonā, pazudis jauns **RUNCĪTIS** vārdā Rūdis. Kaķītis ir bailīgs un nevienam rokās nedodas. Iespējams, ka ieklīdis kādā telpā, kura tiek aizslēgta. Kaķim ir mikročips. Tālr. 29710311.

*Bet māte raidis
Savas baltās domas
Un savus padomus
Vēl ilgi sūtīs šurp...*

/I.Bērza./

Skumjās paziņojam,
ka mirusi mūsu mamma

ANNA ROMANE

(26.12.1931.).

Izvadīšana sestdien,

5. novembrī, 14.00 no

Aizputes ielas kapličas

uz Kalna kapiem.

Dēls un meita

VĀRDADIENAS

No 5. līdz 12. novembrim

- 5. Šarlote (633), Lote (466)
 - 6. Linards (1265), Leons (1198), Leo (685), Leonards (803), Leonarda (170)
 - 7. Helma (43), Lotārs (59)
 - 8. Aleksandra (6420), Agra (270)
 - 9. Teodors (873)
 - 10. Mārtiņš (12 820), Mārcis (2486), Markuss (4371), Marks (3863)
 - 11. Ojārs (1270), Rainers (874), Nellija (1188)
 - 12. Kaija (79), Kornēlija (75)
- Populārākie: Mārtiņš un Aleksandra.

Ar diviem burtiem s

Markuss Kāls, bijušais kuldīdznieks, elektriķis:
 – Vārdu izvēlējās mamma. Viņa gribēja, lai tajā ir burti r un k. Laikam Markuss izklausījās labāk no visiem. Pašam vārds patīk, nekad neesmu domājis, ka man pietāvētu kāds cits. Vienmēr, kad man vārdu raksta kāds cits, man patīk pieminēt, ka beigās ir vēl viens burts s. Nav bijis pārāk daudz gadījumu, kad esmu nosaukts citādāk. Pāris reizu radnieku lokā esmu nosaukts par Mārci, nevis Markusu, bet tas tāpēc, ka brālēnam vārds ir Mārcis. Pats sev iesauku neesmu izdomājis, un arī tās, kas ir bijušas, nav saistītas ar vārdu. Skolas laikā vecāko klašu skolēni mani sauca par Kaktusu, bet tas laikam tāpēc, ka ir atskaņas ar Markusu.

Amanda Gustovska
 Markusa Kāla arhīva foto

**PALĪDZĒŠU SAGĀDĀT
 JUMS MALKU
 NO JŪSU MEŽA
 ĪPAŠUMA!**

MĀRTIŅŠ – 20216689

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas
 un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā
Kurzemnieks
 iesniedz ērti
 no sava datora

307.lv

Par sporta pasākumiem,
 rezultātiem informējiet
 e-pastā: inta.jansone@
 kurzemnieks.lv!

FOTOKONKURSS

Zelta rudens raža

23. septembrī, kad Latvijā sākās astronomiskais rudens, Skrundas kultūras nams izsludināja fotokonkursu *Rudens nāca sētiņā*, aicinot iziet dabā un iemūžināt rudenīgās Skrundas ainavas un norises. Tikko beigusies balsošana par iesūtītajiem foto, un redzams, ka rudens patiesi bijis ražīgs – fotoamatieri notvēruši gan klasiskas, gan sirreālas un savdabīgas nianšes.

1. vietā ar 187 balsīm – Rolanda Drāznieka (Liepāja) fotogrāfija.

3. vietā ar 116 balsīm – Ilonas Gabaliņas-Kilas (Liepāja) fotoattēls.

Kā stāsta kultūras organizatore Aivita Staņeviča, varēja piedalīties ikviens Latvijas iedzīvotājs, izmantojot gan fotoaparātu, gan tālruņa fotokameru. Noteikumi nebija īpaši strikti: norādīts minimālais faila izmērs (700 kb), nebija vēlami miglaini, izplūduši kadri un foto ar pierakstiem, kā arī kolāžas. Katrs dīkstēja iesūtīt tikai divus attēlus. Pēc organizatoras teiktā, dažam tas bijis visgrūtāk izpildāmais ierobežojums: „Citādi es netiktu ar visām bildēm galā, jo atsauce bija liela. Darbus atsūtīja 14 autori – gan vairāk, gan mazāk zināmi – ne tikai no Skrundas, bet arī citām vietām. Brīdī, kad izsludinājām konkursu, kultūras namā beidzās liepānieku fotoizstāde. Vedot darbus prom, viņi paņēmuši līdzīgi fotoaparātus un paspējuši Skrundā noķert skaistus mirkļus.”

Līdzīgs konkurss rīkots pirms diviem gadiem, bet toreiz darbus vērtēja profesionāļu žūrija. Šoreiz tie nodoti sabiedrības balsošanai kultūras nama lapā feisbukā. Ikvienam varēja līdz 31. oktobrim balsot par vairākām fotogrāfijām. Autora vārds netika izpausts līdz rezultātu paziņošanai. Otrdien balsis saskaitītas un uzvarētāji paziņoti.

Par labāko (ar 187 balsīm) atzīta liepānieka Rolanda Drāznieka fotogrāfija, kurā zeltainas koku alejas galā vīd Skrundas baznīca. Fotogrāfs sakrālo celtni sānu

skatā iemūžinājis arī otrajā attēlā, un arī tas skatītājiem patīcis (89 balsis). 2. vietu (170 balsu) ieguvusi skrundeniece Anetes Tuleiko tvertā dūmakainā upe. 3. vietā (116) – liepāniece Ilonas Gabaliņas-Kilas fotogrāfija ar kastaņiem starp nobirusšām lapām uz Skrundas muižas celiņa.

Mazāk par simt balsīm, tomēr vērā ņemamu atzīnību saņēmis Ilgas Lasmanes ceļš rudenī, Daces Kliemanes fotografētais jau kailo koku ieloks un tāds kā apjucis suņuks parkā, Elīzas Janvāres skumjais dālijas zieds, kas nejauši trāpījies uz ceļa, Dainas Silajānes dzeltenā lapa uz lietus lāsēm klāta asfalta. Jaunmūžnieki Renāte un Māris Mihailovs šoruden aizrāvušies ar sēņu iemūžināšanu – fotogrāfijās tās tiešām izskatās skaisti, lai gan ir indīgas. Tāpat interesantas šķitušas Sarmītes Balodes, Ilonas Rītiņas, Litas Gakinas, Dzintras Eglītes un Amandas Štameres tvertās rudens epizodes. „Tāds citāds skatījums uz Skrundu un tās apkārtni,” secina organizatore. „Katrs ievērojis kaut ko savu, ko ikdienā varbūt nepamanām. Gan tieši, gan simboliski un atbilstoši nosaukumam *Rudens nāca sētiņā*.”

Labāko darbu autori saņems balvas, visi foto paliks kultūras namam un tiks izmantoti pēc vajadzības: pasākumu reklamāmai, simbolikai u.tml.

2. vietā ar 170 balsīm – Anetes Tuleiko (Skrunda) darbs.

Daina Tāfelberga
 Skrundas kultūras nama arhīva foto